

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 554 - ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, 15 ΜΑΐΟΥ 2009

1 ΕΥΡΩ

■ ΜΑΤ και νεοναζί

Χέρι-χέρι κατά των μεταναστών

ΣΕΛΙΔΑ 16

Τα σκάνδαλα παραγράφηκαν,
εμπρός για ανούσιες ευρω-
κοκορομαχίες

ΣΕΛΙΔΑ 3

Το Δημόσιο δεν πληρώνει τις ασφαλιστικές εισφορές των καθαριστριών!

ΣΕΛΙΔΑ 8

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ

**Τρίτη, 19 Μάη,
6:30 μμ
Προπύλαια**

ΠΟΡΕΙΑ

**στα υπουργεία
Εργασίας και
Εσωτερικών**

ΕΞΩ ΤΩΡΑ

οι εργολάβοι-δουλέμποροι

ΤΟ ΕΠΕΤΕΙΟΛΟΠΟ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

16/5/1944: Εκτέλεση 120 Ελλήνων (οι 92 ανάπτυροι πολέμου) από Γερμανούς (Χαϊδάρι)
16/5/1948: Ο βαρκάρης Λάμπρος Αντώναρος βρίσκει το πτώμα του George Polk να επιπλέει κοντά στον Λευκό Πύργο
16/5/1981: Βόμβες στα s/m «Βερόποτουλος» (Περιστέρι) και «Βασιλόποτουλος» (Ψυχικό) 16/5/1986: Βόμβα στο ΑΤ Νέας Ιωνίας (Επαναστατικό Πυρίνες) 17/5: Ημέρα τηλεπικονιωνιών 17/5/1900: Γέννηση Ayatollah Khomeini 18/5: Ημέρα μουσείων, Αϊτή: Ημέρα σημαίας, πτωνεπιστημών 18/5/1781: Εκτέλεση Τουπάκ Αμάρου, Μικαελα Μπαστίδας και άλλων ηγετών εξέγερσης (Κούσκο) 18/5/1825: Γενική αμνηστία από κυβέρνηση Κουντουριώτη 18/5/1954: Τίθεται σε ισχύ η ΕΣΔΑ 18/5/1974: Η Ινδία γίνεται έκτη πυρηνική δύναμη 19/5: Ημέρα γενοκτονίας Ποντίων 19/5/1895: Θάνατος Hose Marti 19/5/1969: Εκρηκτή βόμβας (Καραγεώργη Σερβίας), τραυματισμός δύο περαστικών (ΔΑ) 19/5/1981: Βόμβα σε λεωφορείο της «Grundic» (Πλαγκράτι) και σε κατάστημα AEG (Βουλιαγμένης) 19/5/1925:

Γεννήση Malcolm-X 20/5: Ήμέρα κατά άσθματος-αλλεργίας, Κούβα, Σαουδική Αραβία: Ήμέρα ανεξαρτησίας 20/5/1833: Ιδρυση χωροφυλακής 20/5/1947: Θάνατος Γιώργη Σιάντου 20/5/1941: Ο φυλακισμένος Νίκος Ζαχαριάδης παραδίδεται από την ασφαλεία στην Gestapo και μεταφέρεται στη Βιέννη 20/5/1972: Απόδραση Σήρφη Βαλυράκη από φυλακές Κέρκυρας, Περνά κολυμπώντας στην Αλβανία, όπου φυλακίζεται ως πράκτορας ΚΥΠ 20/5/1991: Δολοφονία Rajiv Gandhi 20/5/1978: Προσχώρηση Κωνσταντίνου Μητσοτάκη στη ΝΔ, ανάληψη υπουργείου Συντονισμού 20/5/1919: Αναφορά τουρκικής χωροφυλακής για φόνους, βιασμούς και λεγλασίες αμάχων από ελληνικό στρατό (Σμύρνη) 20/5/2004: Εκρηκτικός μηχανισμός (Λαϊκή Επαναστατική Δράση) κάτω από I.X. σε αντιπρόσωπειά «Rover» (Ελληνικό) 21/5: Ημέρα πολιτισμού 21/5/1900: Εισβολή Ρωσίας στη Μαντζουρία 21/5/1975: Αρχή δίκης RAF (Γερμανία) 21/5/1979: Ο Elton John πρώτος δυτικός καλλιτέχνης σε συναυλίες στην ΕΣΣΔ 21/5/1973: Εξάρθρωση οργάνωσης EAN, σύλληψη δέκα απόμνων, αποκάλυψη οπλοστάσιων σε Σπάτα και Παλαιό Φάλληρο 22/5: Ημέρα βιοποικιλότητας, Σρι Λάνκα: Ημέρα δημοκρατίας (1972) 22/5/1969: Εκρηκτικός βόμβας (ΔΑ) στο χολ 8ου ορόφου Hilton μ22/5/1830: Κολοκοτρώνης και Πλοπούτας καταδικάζονται σε θάνατο 22/5/1963:

Χτύπημα κατά Γρηγόρη Λαμπράκη 22/5/1967: Ανοιχτά της Ρόδου βρίσκεται δολοφονημένος ο Νικηφόρος Μανδηλαράς 22/5/1973: Σύλληψη και βασανισμός αξιωματικού Σπύρου Μουστακλή (ΕΑΤ-ΕΣΑ) 22/5/1950: Ελληνες δημόσιοι υπάλληλοι σε απεργία πείνας 22/5/1990: Μαρξιστική Νότια και συντριητική Βόρεια Υεμένη ενώνονται ως Δημοκρατία Υεμένης, μετά 150 χρόνια διχαιρούμενης 22/5/2005: Θάνατος Χαρίλαου Φωλαράκη 22/5/1950: Γέννηση Αλέκου Αλαβάνου 22/5/1908: Αθώωση Γιάννη Κυριακού για δολοφονία Μαρούνα Αντιύπα

- Το Σουκάτος, Μαντέλης, Βερελής, οι τρεις σημιτοφύλακες ●●● Κατά τα άλλα, ο «κύριος καθηγητής με το μπλοκάκι» υπήρξε αδιάφορος, άτεγκτος, άμεμπτος ●●● Και το ΠΑΣΟΚ του Γιωργάκη δεν ξέρει τίποτα γι' αυτά τα πράγματα ●●● Η Ιστορία σταμάτησε και ξανάρχισε το 2004 ●●● Μόνο που στην Ιστορία δε χωράει μπλάνκο ●●● Ο γέγονε, γέγονε ●●● Γιατί έκλεισε αιφνιδιαστικά και τσαμπουκαλίδικα τη Βουλή ο Καραμανλής, χωρίς να το ξέρει ούτε ο Σιούφας; ●●● Γιατί φοβόταν μη σκάσει καμιά πρόταση για σύσταση προανακριτικής ή εξεταστικής επιτροπής ●●● Γιατί φοβόταν μη γίνει κάνα μπάχαλο από κάποιον δυσαρεστημένο γαλάζιο βουλευτή ●●● Γιατί γενικώς φοβάται και δέλει να 'χει ήσυχο το κεφάλι του ●●● Εκείνον τον έρ' μο τον Σιούφα, όμως, γιατί δεν τον ενημέρωσε, ώστε να μη δώσει ραντεβού στους βουλευτές για την επόμενη εβδομάδα, λύοντας τη συνεδρίαση της Παρασκευής; ●●● Τόσο πια δεν του έχει εμπιστοσύνη; ●●● 'Η δέλει να μοιάσει και σ' αυτό του

μπάρμπα του, που έβαζε το Θόδωρο να πάιρενι τηλέφωνο τους υπουργούς; ●●●
Οσο για τους Πασόκους που μιλούν για «δεσμική εκτροπή», τα παράπονα παρακαλούμε στον Παπούλια, που υπέγραψε το σχετικό ΠΔ, έχοντας προφανώς αντίθετη γνώμη ●●● Γιατί δεν τον καταγγέλλουν για συμμετοχή ή έστω ανοχή στη «δεσμική εκτροπή»; ●●● Γιατί έξακολουθούν να λένε ότι δια τον ξαναψηφίσουν για πρόεδρο της Δημοκρατίας; ●●● Κοντολογίς, μας δουλεύουν αμφότεροι και οι δύο, πράσινοι και γαλάζιοι ●●● Πόσες εκδηλώσεις-συγκεντρώσεις-πορείες έγιναν το τελευταίο πεντάμηνο για εργασία

σιακά ζητήματα και πόσες για ζητήματα ελεύθερων χώρων, ποδηλατόδρομων, τρόπου ζωής κ.λπ.; ●●● Η στατιστική είναι συντριπτικά υπέρ της δεύτερης κατηγορίας ●●● Αρα, κάτι δεν πάει καλά με τα κίνημα ●●● 'Η μ' αυτό που δέλει να ονομάζεται κίνημα ●●● Το ραβδί στράβωσε πολύ προς τη μια μεριά και δέλει γερά τράβηγμα προς την άλλη για να ισιώσει ●●● Ξαναρωτάμε: ποιος άλλος εκτός από τον ίδιο τον Καρατζαφέρη ήξερε τι περιείχαν οι σφραγισμένοι φάκελοι που μοιράζει στους βουλευτές του; ●●● Κο-κακοί οι Λαοσίτες, οι παλικαράδες ●●● Κα-

κο-κο το προεδρείο της Βουλής ●●● Κο-
κο-κο τα κόμματα της αντιπολίτευσης

●●● Τη Φεβρουαρία γιατί την κατηγόρησαν παλιότερα που άλλαζε φακέλους και ψηφοδέλτια; ●●● Πάντα άσχετοι με την τέχνη οι δεξιοί ●●● Απέκλεισαν τον Τέλη από την καραμανλούσαντζη της Θεσσαλονίκης, επειδή ζηλεύουν το υποκριτικό του ταλέντο ●●● Το οποίο μόνο με τον Τέλιο μπορεί να συγκριθεί ●●● Για να μην ξεχνιόμαστε: οι δικαστές του Ανώτατου Ειδικού Δικαστηρίου που αποφάσισαν ότι οι δημόσιοι υπάλληλοι μπορούν να διεκδικούν οικονομικές αξιώσεις σε βάθος διετίας και όχι πενταετίας, όπως ισχύει για όλους τους πολίτες ●●● Είναι οι ίδιοι που με άλλη απόφασή τους έδωσαν αύξηση 100% στους μισθούς κατα τα επικουρικά τους ●●● Ποιος είναι ο βασικός εχθρός του Περισσού στις ευρωεκλογές; ●●● Η αποχή! ●●● Δηλαδή, ο ίδιος εχθρός που έχει το Ευρωκοινοβούλιο και η Κομισιόν ●●● Για τις τρεις επόμενες εβδομάδες ένα έργο δοπαίζεται, υπό μορφή σίριαλ ●●● Δάμαλος κατά Γιωργάκη και αντίστροφα ●●●

◆ Πρώτα έκλεισε άρον-άρον τη Βουλή, μετά πήγε στη Θεσσαλονίκη για να τον αποθέωσουν οι γαλάζιοι κεντροεπίτροποι και στο φινάλε, «φτιαγμένος» από την αποθέωση των δικών του, πήρε τη σύζυγο και έφυγε για Στοκχόλμη, μια μέρα πριν την προγραμματισμένη επίσημη επίσκεψή του. Προσπαθεί να μοιάσει του θείου του, αλλά μάλλον καρικατούρα του θυμίζει. Εκείνος ήταν δικτάτορας στο κόμμα του, όμως ήξερε να «την κάνει» όποτε εμφανίζονταν τα ζόρικα (μια φορά το 1963 την κοπάνησε για το Παρίσι με το ψευδώνυμο Τριανταφυλλίδης και μια το 1980 μεταπήδησε στην προεδρία της Δημοκρατίας, αφήνοντας το Ράλλη να φάει τη χλωπάτσα της διαφαι-

Εκτάκτως αυτή τη
βδομάδα κυκλοφορούμε
Παρασκευή, λόγω
απεργίας των
εφημεριδοπωλών το
Σάββατο, που θα
προκαλούσε προβλήματα
στη διανομή των
εβδομαδιαίων φύλλων.

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

νόμενης ήττας του 1981). ◆ Από τις ειδήσεις που περνούν στα ψηλά, αλλά έχουν τη σημασία τους. Την περασμένη βδομάδα (6.5.09), η Γερουσία της Τσεχίας ενέκρινε με 54 ψήφους επί 79 παρόντων γερουσιαστών τη Συνθήκη της Λισαβόνας. Οι τρεις γερουσιαστές του «ΚΚΒοημίας Μοραβίας, του αδερφού κόμματος του Περισσού, μοιράστηκαν... στα τρία. Η Μάρτα Μπαγιέροβα καταψήφισε τη Συνθήκη, ο Βλαστιμίλ Μπαλίν την υπερψήφισε, ενώ ο Βάτσλαβ Χομόλκα απείχε της ψηφοφορίας! Αν γινόταν αυτό με τους βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ ο «Ριζοσπάστης» θα είχε να γράφει επίμειος. Για το αδελφό κόμμα, ομως, η ειδηση περασε στα ψηλά και χωρίς κανένα σχολιασμό. ◆ Στις αρχές της προηγούμενης βδομάδας, προσπαθώντας να δικαιολογήσει τη εξαιρετικά αρνητικές εαρινές προβλέψεις της Κομισιόν για την ελληνική οικονομία, σημείωνε σε δήλωσή του (4.5.09): «Οστόσο, οι νεότερες προβλέψεις της Επιτροπής δεν λαμβάνουν υπόψη τα πρόσφατα μέτρα που πρε η Κυβέρνηση για την ενισχυση της ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας, όπως είναι τα μέτρα για την τόνωση του οικοδομικού κλάδου, της αγοράς αυτοκινήτου και της απασχόλησης». Τα «μέτρα για την τόνωση του οι-

κοδομικού κλάδου» υπποτίθεται ότι είναι τα πιο σημαντικά, αφού αφορούν την παραγωγή ενός κλάδου ιδιαίτερα σημαντικού για τον ελληνικό καπιταλισμό. Ε, λοιπόν, αυτά τα μέτρα παραφένουν ακόμα σε επίπεδο διακηρύξεων, αφού ο Καραμανλής έκλεισε αιφνιδιαστικά τη Βουλή και η σχετική τροπολογία δεν ψηφίστηκε. Το σχολιάζουμε όχι γιατί θεωρούμε ότι τα συγκεκριμένα μέτρα θ

Η μεγαλύτερη μάχη που έδωσε η Αριστερά τα τελευταία χρόνια ενάντια στα συμφέροντα του κεφαλαίου ήταν το γήπεδο του Βοτανικού.

Αλέξης Τσίπρας

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

Η εκλογική μάχη είναι μία από τις κυριαρχίες πολιτικές μάχες που δίνονται. Μπορεί να σε πάει πίσω, μπορεί να σε πάει και πολύ μπροστά. Επομένως εμείς δουλεύουμε για το πολύ μπροστά του λαού, με δυνατό ΚΚΕ και με ιδεολογικά και πολιτικά χειροφετημένο εργατικό κίνημα, με ισχυρή συμμοχία με τα άλλα λαϊκά στοιχώματα.

Αλ. Παπαρήγα (Θεσσαλονίκη)
Τους ρωτούμε ευθέως: Είναι
εκτροπή να διακόπτει η Βουλή τις
εργασίες της, όπως κάνει συνέδριο

κάθε φορά που έχουμε ευρωπαϊκούς κλογές; Είναι πρόβλημα η βουλή να σημειώσει την απόφαση για την πολιτική της για την παραγωγή ενέργειας, που θα μετατρέψει την Ευρώπη σε μια περιοχή που θα διατηρεί την παραγωγή της ενέργειας σε όλη την περιοχή, με την αποτέλεσμα την απόδοση της παραγωγής να γίνεται πιο αποδοτική.

Κ. Καραμανλής

Σπην περίπτωση της Κράτισλερ αυτό είναι το τίμημα της κρατικής βοηθείας για να σωθεῖ η επαγγελία. Σε όλες τηρητικότητας άποψης η συμφωνία για μειώσεις μισθώσεων εδώ στους «Τάιμς» είναι το αποτέλεσμα συμφωνίας μεταξύ των

εργατικών συνδικάτων και των εργοδοτών. Η σκληρή προγματιστική κόπτητα όμως είναι μία: Οι εργαζόμενοι δεν τολμούν να διαμαρτυρηθούν όταν μειώνονται οι μισθοί τους, επειδή φοβούνται ότι δεν θα βρουν αλλού δουλειά.

Paul Krugman (New York Times)

Και να φανταστεί κανείς ότι αφρογιγράφος της «Μιλιέτ», έγραψε πριν από μερικές μέρες ότι το 1980, στην Τουρκία των 42 εκατομμυρίων, υπήρχαν 3,5 εκατομμύρια συνδικαλισμένοι εργαζόμενοι. Εν έτει 2009, στην ίδια χώρα των 72 εκατομμυρίων υπάρχουν μόνον 750 γιλιόδες.

συνδικαλισμένοι. Τη στιγμή μάλιστα που ο τομέας της βιομηχανίας αναπτύχθηκε σε βάρος του αγροτικού τομέα σε σχέση με το 1980. Για παράδειγμα, ενώ ο εξαγωγές της Τουρκίας το 1980 ήταν κατά βάση αγροτικές, σήμερα η χώρα εξάγει κυρίως βιομηχανικά προϊόντα.

Α. Αμπατζής (Ελευθεροτυπία)
Ο κ. Αλμούνια κάποια στηγμή,
ως καθ' ύλην αρμόδιος, ας μιλήσει
σε επιτέλους όχι για τον πληθωρισμό και τα δημόσια ελλείμματα,
αλλά πώς σκέφτεται να αντιμετωπίσει τη μεγαλύτερη συρρίκνωση της προσωματικής οικονομίας.

μίας στρατηγολογική περίοδος

Γ. Σταθάκης (πανεπ. Κρήτης)
Θέλουμε μια έντονη περίοδο ανανέωσης σε όλα τα επίπεδα στρατηγικής, οραμάτων, πολιτικής, προσώπων, δομών, λειτουργίας σε όλες τις παραπάνω γειτονιές (...) Πολλές από τις παρεμβάσεις του (ΣΥΡΙΖΑ), τον τελευταίο καιρό, ήταν αφιστερότικες! Και αυτή η συζήτηση έχει γίνει και δημόσια και μέσα στα όργανα του κράτους. Βλέπω, όμως, ότι τώρα αυτές τις περιορίζονται, ίσως επειδή έρχονται ευρωεκλογές.

Μ. Παπαγιαννάκης (Ελευθεροτυπίο)

■ Πάνω απ' όλα θεσμός του συστήματος

Τι δουλειά έχει ένα συνδικαλιστικό όργανο να συνομιλεί και να απαντά στα ερωτήματα που θέτει το ΔΝΤ; Το ΔΝΤ είναι γνωστό για το ρόλο που παίζει εδώ και δεκαετίες. Συντάσσει εκθέσεις με τις οποίες ασκεί πίεση στις κυβερνήσεις για τη λήψη αντεργατικών μέτρων. Κι όταν παρεμβαίνει σε μια οικονομία, χορηγώντας δάνεια, επιβάλλει τα αντεργατικά και αντιλαϊκά του πλαίσια. Κι όμως, το προεδρείο της ΓΣΕΕ δεν είχε κανένα πρόβλημα να συναντηθεί την Τετάρτη με τους ελεγκτές του ΔΝΤ και να απαντήσει στις ερωτήσεις τους. Οι απαντήσεις δεν έχουν καμιά σημασία. Άλλωστε, τα στελέχη του ΔΝΤ μοιράζουν ερωτηματολόγια σε όλους τους φορείς και τα υπουργεία, ετοιμάζοντας την επόμενη έκθεσή τους, που ξέρουμε τι περιεχόμενο θα έχει. Σημασία έχει η ίδια η πράξη της συνάντησης, που υμιποποιεί το ΔΝΤ από εργατικής πλευράς. Η ΓΣΕΕ, όμως, είναι πάνω απ' όλα ένας θεσμός του συστήματος. Ενας κακοίθης όγκος στο σώμα της ελλαδικής εργατικής τάξης. Στο πλαίσιο της θεσμικής της λειτουργίας δεν θα μπορούσε να «φρύσει» έναν ιμπεριολιστικό θεσμό σαν το ΔΝΤ.

■ Υπηρέτες του κεφαλαιου

«Πρέπει να τελειώνουμε με το σημερινό μοντέλο, που θελεί την Ευρώπη και τους λαούς της ομήρους στα χέρια του κερδοσκοπικού κεφαλαίου», ανέκραξε ο Α. Τούπρας, στην πρώτη επίσημη προεκλογική συγκέντρωση του ΣΥΡΙΖΑ στον Πειραιά. Έως τώρα είχαμε τον «νεοφιλελευθερισμό» (σε αντίθεση με μια σοσιαλδημοκρατική πολιτική), τον «καπιταλισμό καζίνο» (σε αντίθεση με έναν παραγωγικό καπιταλισμό), τώρα έχουμε το «κερδοσκοπικό κεφαλαίο». Κάθε φορά ο ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ επιλέγει να επιτεθεί σε μια πλευρά του καπιταλισμού, για να μην επιτεθεί στον καπιταλισμό. Μόνο που ο καπιταλισμός δεν χωρίζεται σε «καλό» και «κακό», σε «κερδοσκοπικό» και «μη κερδοσκοπικό». Είναι ένας, ενιαίος και αδιαίρετος. Οσα ωραία λόγια και να λες, αν δεν βάλεις στο στόχαστρό σου το σύστημα που στηρίζεται στην εκμετάλλευση ανθρώπου από ανθρώπου, δεν είσαι παρά ένας κοινός υπηρέτης του κεφαλαίου και του συστήματός του.

ΥΓ: Τα υπόλοιπα, η συμβολική συμμετοχή μιας μετανάστριας και του πατέρα του Κάρλο Τζουλιάνι (ο οποίος εξακολουθεί να εξαργυρώνει το οίμα του παιδιού του) ανήκουν στη σφαίρα της προπαγάνδας και όχι της ουσιαστικής πολιτικής.

■ Εσοδα από ΟΤΕ και αύξηση ΦΠΑ

Πληθαίνουν τις τελευταίες μέρες οι πληροφορίες ότι η κυβέρνηση, μετά και την επίσημη κατάρρευση των εσδόνων το πρώτο τρίμηνο του 2009, ετοιμάζεται να πουλήσει στη Deutsche Telekom ένα επιπλέον 15% του ΟΤΕ (περιορίζοντας στο ισχύο το 10% την κρατική συμμετοχή) και να αυξήσει τους συντελεστές ΦΠΑ. Αν και αικόμη πρόκειται για φήμες, ουδείς μπορεί να τις χαρακτηρίσει αβάσιμες. Άλλωστε, και από πλευράς κυβέρνησης δεν υπήρξε καμιά διάψευση, μολονότι οι σχετικές πληροφορίες δημοσιεύτηκαν σε οικονομικές ιστοσελίδες. Η Κομισιόν απαιτεί μόνιμα διαρθρωτικά μέτρα και η αύξηση του βασικού έμμεσου φόρου, του ΦΠΑ, είναι ένα τέτοιο μέτρο. Μάλιστα, με δεδομένη την υποχώρηση του πληθωρισμού, λόγω κατακόρυφης πτώσης της ζήτησης, η κυβέρνηση δεν θα έχει αναστολές οικονομικού χαρακτήρα για ένα τέτοιο μέτρο. Αναστολές οικονομικού χαρακτήρα έτσι κι αλλιώς δεν έχει.

■ Γερμανός με... κουκούλα

Να θυμηθούμε μερικά πρόγραμματα για το σκάνδαλο της αγοράς της «Γερμανός ΑΕ» από τον ΟΤΕ. Πρώτο, στη διάρκεια των μυστικών διαπραγματεύσεων η μετοχή της «Γερμανός» ανέβηκε από τα 12 στα 19 ευρώ! Δεύτερο, το τίμημα των 1,3 δισ. ευρώ που έδωσε ο ΟΤΕ το 2006 ισοδυναμεί με το τριπλάσιο των πωλήσεων της «Γερμανός» την προηγούμενη χρονιά. Τρίτο, όπως έχει καταθέσει στη Βουλή ο Βουρλούμης, ο Αλογοσκούφης ήταν απολύτως ενήμερος για τις διαπραγματεύσεις και την ουσία τους, ενώ ο αρμόδιος υπουργός Μ. Λιάπτης ενημερώθηκε «όταν έπρεπε» (όταν όλα είχαν κανονιστεί). Αν, λοιπόν, υπάρχει σκάνδαλο (που υπάρχει), αυτό δεν αφορά μόνο τον Βουρλούμη, αλλά και τον Αλογοσκούφη, δηλαδή την κυβέρνηση Καραμανλή. Αυτό, όμως, πλέον έχει παραγραφεί με το κλείσιμο της Βουλής.

ΥΓ1: Θεωρούμε αστείο τον ισχυρισμό που έχει προβάλει από παλιά ο Βουρλούμης, ότι δεν ξέρει αν έγινε χειραγώγηση της μετοχής της «Γερμανός» στο χρηματιστήριο. Οταν μια καπιταλιστική επιχείρηση (ο ΟΤΕ) ενδιαφέρεται να αγοράσει μια άλλη, το πρώτο που κοιτάζει είναι τα παιχνίδια στο χρηματιστήριο.

ΥΓ2: Για τον Περισσό, που σκούζει κάθε φορά που αναμηνγύεται με τον Γερμανό, θυμίζουμε μόνο την τοποθέτηση των βουλευτών του, όταν συζητήθηκε στη Βουλή: κάθε αγοραπωλησία είναι σκάνδαλο! Μέσα στη γενικολογία έπιγιαν το συγκεκοιμένο. Γιατί:

ΥΓ3: Ο πολυτρόγμων Γιάννης Μανώλης, πριν από 10 μήνες είχε δηλώσει: «Το ότι ο κ. Αλογοσκούφης ενημερώθηκε τον Ιανουάριο, απ' ό,τι είπε και ο κ. Βουρλούμης, είναι ερωτήματα που πρέπει να απαντηθούν και πρέπει να τα βρει η Δικαιοσύνη». Οταν την περασμένη Δευτέρα κλήθηκε να καταθέσει στον ανακριτή, απάντησε ότι δεν μπορεί να γνωρίζει αν υπάρχει εμπλοκή πολιτικών προσώπων!

Τα σκάνδαλα παραγράφηκαν, εμπρός για ανούσιες ευρω-κοκορομαχίες

Οταν ένας πρωθυπουργός συμπεριφέρεται σαν κλέφτης, ενώ γνωρίζει ότι θα πιαστεί επ' αυτοφόρω, τότε βρίσκεται σε πολιτική απόγνωση. Αυτό αποκαλύψει –χαρακτηριστικότερα από κάθε άλλη φορά– ο Καραμανλής το βράδυ της περασμένης Παρασκευής, όταν αποφάσισε αιφνιδιαστικά να κλείσει τη Βουλή. Κράτησε την πρόθεσή του επτάσφράγιστο μυστικό. Δεν δίστασε να κάνει (ή να τυποχρεώσει να γίνει) ρόμπτα τον πρόεδρο της Βουλής, βάζοντάς τον να δημοσιοποιήσει ημερήσια διάταξη για την επόμενη εβδομάδα. Περίμενε όχι μόνο να κλείσουν οι σαββατιατικές εφημερίδες, αλλά να τελειώσουν και τα κεντρικά δελτία ειδήσεων των τηλεοπτικών σταθμών και να φύγουν για τις βλες και τα σαλέ οι τηλεαστέρες που τα διασχιρίζονται. Και στις 9 και κάτι νύχτα Παρασκευής, έστειλε στον Παπαούλια το ΠΔ για τη διάλυση της Βουλής κι εβράλε νυχτερινή βάρδια στο Εθνικό Τυπογραφείο για να τυπώσει το ΦΕΚ!

Τι κέρδισε; Μερικές ώρες η συχίας. Μόλις πέρασαν αυτές οι ώρες, άρχισε το κοπάνημα, ενώ το ΠΑΣΟΚ κατάφερε να περάσει σε δεύτερη μοίρα η υπόθεση Βερελή, που είχε σκάσει την ίδια μέρα, καθώς να βγει στον αφρό, κατηγορώντας τον Καραμανλή για «θεσμική εκτροπή». Γιατί επέλεξε να συμπεριφερθεί σα κλέφτης; Γιατί φοβόταν ότι την τελευταία στιγμή μπορεί το ΠΑΣΟΚ να ξαναέφερνε στη Βουλή πρόταση για σύσταση προανακριτικής για το Βατοπέδιο (ως γνωστόν, ψηφοφορία δεν έχει γίνει και τις δυο προηγούμενες φορές που ήρθε το θέμα). Προτίμησε, λοιπόν, το πολιτικό κόστος που θα προκαλούσε το «λοκ άουτ» της Βουλής, παρά να υποστεί το πολιτικό κόστος μιας τρίτης αποχώρησης των βουλευτών του από την ψηφοφορία για το Βατοπέδιο, όποια θα σηματοδοτούσε με πιο χαρακτηριστικό τρόπο την πρόθεσή του για παραγναφή όλων των ακανθώλων

Και βέβαια, ανεξάρτητο από μια αιφνιδιαστική κίνηση του ΠΑΣΟΚ, αν ο Καραμανλής είχε ανακοινώσει από τα πριν ότι σκοπεύει να κλείσει τη Βουλή, αν η Βουλή έμενε ανοιχτή για λίγες ακόμη μέρες, υπήρχε ο μέγας κίνδυνος να φτάσει το Βατοπέδι στη Βουλή από την εφέτη ειδικήτ

ανακρίτρια που ορίστηκε, χωρίς ο Σανιδάς να μπορεί να κάνει τίποτα αυτή τη φορά. Εντονές φήμες έφεραν την εφέτη αποφασισμένη να στείλει τη δικογραφία «αμελλήτη» στη Βουλή, αφέσως μόλις θα «σκόνταφτε» σε όνομα υπουργού ή υφυπουργού. Για αυτό ο μεν Καρούτσος καθύπιστες στέρησε να της αποστειλει τον ογκωδέστατο φάκελο με τη δικογραφία (μολονότι έχουν όλοι έδρα στο ίδιο κτήριο), ο δε Καραμανλής έσπευσε να κλείσει μ' αυτό τον άθλιο τρόπο τη Βουλή, για ν' αποφύγει τα χειρότερα.

Ο ιδιος ο Καραμανλής, στηριζόμενος στην Κυριακή της Θεοσαλονίκης, αποκαλύψει το πτωτικό του, καταφέρνοντας να συγκεντρώσει μια σειρά φέματα σε μια φράση που εκφώνησε με το γνωστό του στόμφο και τον επιπτηδευμένο θυμό που χρησιμοποιεί: «Τους ρωτούμε ευθέως: Είναι εκ τροπή να διακόπτει η Βουλή τις εργασίες της, όπως κάνει σχεδόν κάθε φορά που έχουμε ευρωεκλογές; Είναι πρόβλημα η βουλήση της κυβέρνησης να διεξαγχτούν οι ευρωεκλογές με καθαρούς πολιτικούς όρους; Είναι δυνατόν να διαστρεβλώνονται τα πάντα;».

Η Βουλή κλείνει κάθε φορά που γίνονται ευρωεκλογές, όμως σε καμιά άλλη περίπτωση δεν υπήρχαν εκκρεμή σκάνδαλα με συμμετοχή πολιτικών προσώπων, που οδηγήθηκαν αυτόματα σε παραγραφή. Αυτό γιατί δεν το ανέφερε ο Καραμανλής; Του ξέφυγε μήπως; Και τι νομίζει, ότι αποσιωτώντας αυτό για το οποίο μιλούσαν οι πάντες, θα το κάνει να ξεχαστεί; Η Βουλή θα μπορούσε να μη λειτουργεί (να μην υπάρξει ημερήσια διάταξη), χωρίς όμως να εκδοθεί το ΠΔ που οδήγησε τα σκάνδαλα στην παραγραφή. Το καλοκαίρι του 2006, επικαλούμενη την ανοιχτή υπόθεση της αγοράς των TOR-M1 (προσδοκούσε να βρει στοιχεία και να εκθέσει το ΠΑΣΟΚ), η ΝΔ δεν έκλεισε τη Βουλή. Υπόλειτούργησε όλο το καλοκαίρι σαν Ολομέλεια, για να μην υπάρξει παραγραφή. Τι εμπόδιζε τον Καραμανλή να κάνει το ίδιο τώρα, όχι μόνο για τις τρεις βδομάδες μέχρι τις ευρωεκλογές, αλλά και για ολόκληρο το καλοκαίρι, όπως το 2006;

Τους πραγματικούς λόγους τους αναφέρει, εμμέσως πλην σαφώς, ο Καραμανλής στο

δεύτερο σκέλος της τοποθετήσεως του: «Είναι πρόβλημα βουλήση της κυβέρνησης να διεξάγουν οι ευρωεκλογές με καθαρούς πολιτικούς όρους». Ο Καραμανλής, λοιπόν, αποφασίσεις ποιοι είναι οι «καθαροί πολιτικοί όροι» με τους οποίους πρέπει να διεξαχθούν οι ευρωεκλογές! Και τι είναι αυτό που «βρομίζει» τους πολιτικούς όρους; Οι κοινοβουλευτικές διαδικασίες για τη

έ-
η
α
ε
».
ς
ά-
ρι
μί-
οι
υ-
ι-
ρο-
α

κή παράταξη και έτσι χρεώθηκε αυτή τις δυσμενείς εντυπώσεις και γι' αυτό το σκάνδαλο. Μ' άλλα λόγια, ο Καραμανλής πήρε πάνω του την παρογραφή όλων των σκανδάλων, αικόμα και εκείνων που την παρογραφή επιθύμουσαν και άλλα κόμματα. Κι αυτό το κόστος θα μετρήσει στις ευρωεκλογές, όσο κι αν προσπαθήσει να αλλάξει την ατζέντα. Το ερώτημα είναι πόσο θα του κοστίσει.

Ο Καραμανλής έχει αποφασίσει να δώσει στις ευρωεκλογές χαρακτήρα προσωπικής αντιπαράθεσής του με τον Παπανδρέου. Οπως γινόταν κατά τον πρώιμο μεσαίωνα, όταν παρατάσσονταν οι στρατοί, μονομαχούσαν οι αρχηγοί και όποιος νικούσε κέρδιζε τη μάχη. Ομως, ακόμα και σ' αυτό το επίπεδο δείχνει ξέπνοος, παρά τις ρητορικές εξάρσεις στις οποίες είναι «μανούλα».

Ο κύριος έχει ριφέθει. Και τον έριξαν οι καπιταλιστές. Ο Καραμανής είχε πάρει τα μηνύματα, γι' αυτό και προτίμησε να «πηγάνει» για Στοκχόλμη, αντί να παρευρεθεί –όπως συνηθίζεται κάθε χρόνο, εδώ και πολλά χρόνια– στην ετήσια γενική συνέλευση του ΣΕΒ. Στη θέση του έστειλε τον Παπαθανασίου, πρόσωπο που έχει και προσωπικές διαφορές με τον Δασκαλόπουλο, από τότε που παρέπεμψε τη Vivartia στην Επιτροπή Ανταγωνισμού. Την ώρα, λοιπόν, που ο Γιωργάκης γινόταν δεκτός με τιμές ως αυριανός

κτις, με τρα, ως ασπρίζη, πρωθυπουργός, ο Παπαθανασίου άκουγε τον εξάψαλμο του Δασκαλόπουλου (ο οποίος εξέφραζε το σύνολο των καπιτολιστών, αφού μόλις είχε επανεκλεγεί στη θέση του προέδρου) και προσπαθούσε να απαντήσει με κριτική... λαϊκιστικού τύπου (ποιος; ο πρώην πρόεδρος του καπιταλιστικού συνδικάτου των μεγαλεμπόρων!), θυμίζοντας τον γκρινάρη γέρο του «Μάππετ σόου». Πιώς να συνεχίσει μια συντηρητική κυβέρνηση, όταν οι καπιταλιστές αποσύρουν την εμπιστοσύνη τους απ' αυτή και θεωρούν ότι το σοσιαλδημοκρατικό κόμμα μπορεί να εξυπηρετήσει καλύτερα τα συμφέροντά τους; Το μόνο πραγματικό ερώτημα είναι πόσο θα καταφέρει να κρατηθεί στην κυβέρνηση ο Καραμανλής. Το αποτέλεσμα των ευρωεκλογών θα δώσει μια καλή πρώτη απάντηση.

Ο αμερικανικός πόλεμος του Πακιστάν

Υστερα από ένα μπαράζ πτίσεων και εκβιασμών από το Λευκό Οίκο και μια προπαγανδιστική εκστρατεία κινδυνολογίας, που κορυφώθηκαν το τελευταίο διάστημα, η πακιστανική κυβέρνηση εγκατέλειψε τα σχέδια και την τακτική που είχε χαράξει για την αντιμετώπιση των πακιστανών Ταλιμπάν και δια στόματος του πρωθυπουργού Γιουσουφ Ράζα Γκιλάνι κήρυξε αιφνιδια ευρείας κλίμακας πόλεμο εναντίον τους.

Λίγες ώρες αργότερα, στις 6 του Μάρτιου, την ίδια μέρα που ο πακιστανός πρόεδρος Αζίφ Ζαρντάρι έφτανε στις ΗΠΑ για την τριμερή συνάντηση με τον αφγανό πρόεδρο και το Μπάρακ Ομπάμα, ο αρχηγός του πακιστανικού στρατού, στρατηγός Περβέζ Κιάνι, εξαπέλυσε μια μεγάλη στρατιωτική επιχείρηση στην κοιλάδα Σουάτ και τη γύρω περιοχή, με την υποστήριξη πολεμικών αεροσκαφών και ελικοπτέρων. Είχε προηγθεί μια περιορισμένη στρατιωτική επιχείρηση στην περιοχή Μπουνέρ, που συνορεύει με την επαρχία Σουάτ, όταν οι Ταλιμπάν έκαναν μια δυναμική εμφάνιση απαιτώντας την εφαρμογή της Σαρία, η οποία όμως έληξε όταν οι Ταλιμπάν συμφώνησαν να αποσύρθουν από την περιοχή.

Παράλληλα, έχει ξεκινήσει μια τεράστια προπαγανδιστική εκστρατεία με σόχο να πειστεί ο πακιστανικός λαός για την αναγκαιότητα του πολέμου αυτού και να συσπειρωθεί γύρω από την κυβέρνηση και τα μεγάλα αστικά πολιτικά κόμματα, που σύσσωμα υποστηρίζουν ονοιχτά για πρώτη φορά αυτό τον πόλεμο. Τα γεγονότα στην περιοχή Μπουνέρ χρησιμοποιούνται ως άλλοθι και η κινδυνολογία σχετικά με το μέλλον του Πακιστάν ως το ισχυρότερο όπλο στην εκστρατεία αυτή. Ενδεικτικά είναι, μεταξύ άλλων, τα λόγια του πακιστανού πρωθυπουργού στο τηλεοπτικό διάγγελμά του στις 7 του Μάρτιου: «Για να αποκαταστήσουμε την τιμή και την αξιοπρέπεια της πατρίδας μας και για να προστατέψουμε το λαό, οι ένοπλες δυνάμεις κλήθηκαν να εξαλείψουν τους μοχχητές και τους τρομοκράτες. Έχει έρθει η ώρα που ολόκληρο το έθνος πρέπει να συμπαραταχθεί με την κυβέρνηση και τις ένοπλες δυνάμεις εναντίον εκείνων που θέλουν να κάνουν ολόκληρη τη χώρα όμηρο και μας επιφυλάσσουν ένα σκοτεινό μέλλον με τη δύναμη των όπλων».

Οι Αμερικάνοι και η κυβέρνηση Ζαρντάρι υπολογίζουν πολύ στη συστράτευση στην

εκστρατεία αυτή του Ναουάζ Σαρίφ, αρχηγού του μεγαλύτερου κόμματος της αντιπολίτευσης, της Πακιστανικής Μουσουλμανικής Λίγκας - Ναουάζ. Την τελευταία περίοδο, αμερικάνοι διπλωμάτες είχαν έρθει σε στενή επαφή με τον Ναουάζ Σαρίφ για να εξασφαλίσουν τη συγκατάθεσή του, αλλά και για να πιέσουν τον Αζίφ Ζαρντάρι, στον οποίο, σύμφωνα με τον ξένο τύπο, είχε δοθεί περιθώριο δύο βδομάδων να πάρει τις αποφάσεις του. Ο Λευκός Οίκος επιθυμεί το σχηματισμό κυβέρνησης «εθνικής ενότητας» για να εξασφαλίσει μεγαλύτερη πολιτική σταθερότητα, στην οποία τη θέση του πρωθυπουργού έχει υποσχεθεί στο Ναουάζ Σαρίφ, ως αντάλλαγμα για τη στήριξη που ανέλαβε να προσφέρει στον αμερικανικό πόλεμο στο Πακιστάν. Σε πρόσφατη συνέντευξή του, ο ίδιος επιβεβαίωσε ότι είναι ανοιχτός στην ανανέωση του συνασπισμού με το κυβερνόν Πακιστανικό Λαϊκό Κόμμα της δυναστείας Μπούτο.

Ανελέητοι βομβαρδισμοί – Ανθρωπιστική καταστροφή

Με βάση τις μαρτυρίες προσφύγων από το θέατρο του πολέμου και τα λόγια στοιχεία που βλέπουν το φως της δημοσιότητας, η ευρείας κλίμακας επιχείρηση του πακιστανικού στρατού στην κοιλάδα Σουάτ και τη γύρω περιοχή ακολουθεί τη γνωστή αμερικανική τακτική. Βασιζεται σε σφρόδρους και συνεχείς βομβαρδισμούς από βαρύ πυροβολικό και αεροσκάφη σε κατοικημένες και μη περιοχές, όπου υποτίθεται υπάρχουν κρυστήγετα των Ταλιμπάν και ακολουθούν χερσαίες εκιαθαριστικές επιθέσεις σε ιστοπεδώμενες πλέον και ακατοίκητες περιοχές. Ολόκληρα χωριά έχουν ισοπεδωθεί, οι καλλιέργειες έχουν καταστραφεί, νερό, ηλεκτρικό ρεύμα και τηλεπικοινωνίες έχουν διακοπεί και η ενυμέρωση για την εξελίξη της στρατιωτικής επιχείρησης γίνεται μόνο από τις στρατιωτικές αρχές. Τα στοιχεία για πάνω από 700 νεκρούς ιδιαίτερας μοχχητές και 29 νεκρούς στρατιώτες δεν μπορούν να διασταυρωθούν, ενώ στοιχεία για νεκρούς σύμφωνας δεν έχουν δοθεί καθόλου.

Το μόνο βέβαιο είναι η τεράστια ανθρωπιστική καταστροφή που συντελείται. Σύμφωνα με ανακοίνωση του στρατού, οι «Asia Times online» (12/5/09) σε σχετικό άρθρο τους, μεταξύ άλλων, επισημαίνουν: «Όμως το ουσιαστικό ερώτημα παραμένει: θα κερδίσει το Πακιστάν αυτόν τον αμερικανικό πόλεμο εναντίον των Ταλιμπάν; Ούτε η Ισλαμαμπάντ ούτε η Ουάσιγκτον έχουν την απάντηση,

η εκστρατεία θα ακολουθήσει το μοντέλο προηγούμενων επιθέσεων στην παραμεθόρια ζώνη, που ήταν πιο περιορισμένες και έληξαν χωρίς αποτέλεσμα, μετά από βαριές παράπλευρες απώλειες σε πόλεις και χωριά και μαζική εκτόπιση του πληθυσμού».

Οσο για το κατά πόσο ο ντόπιος πληθυσμός υποστηρίζει την κυβέρνηση και το στρατό στον πόλεμο κατά των Ταλιμπάν, το ίδιο σχόλιο επισημαίνει: «Άκομη, οι περισσότεροι απ' αυτούς που διαφέύγουν από τη ζώνη του πολέμου στο Αφγανιστάν έχουν δειξει ότι ούτος κι αν δυσφημιστούν από τα ΜΜΕ, οι Ταλιμπάν παραμένουν εκπρόσωποι της φυλετικής κουλτούρας των Παστούν και τίποτα δεν πρόκειται να το αλλάξει».

Το «Associated Press» σε σχετικό σχόλιο, με τον χαρακτηριστικό τίτλο «Ο πακιστανικός στρατός πολεμά, αλλά μπορεί να νικήσει», μεταξύ άλλων, επισημαίνει: «Μεχρι στιγμής, οι πρόσφυγες λένε ότι ο στρατός στηρίζεται σε βομβαρδισμούς από πολεμικά ελικόπτερα, αεροσκάφη και πυροβολικό, ενώ αποφεύγει τις μάχες από κοντά, τακτική που εφαρμόστηκε και στο παρελθόν με μικρή επιτυχία».

Αν και είναι ακόμη νωρίς στη μάχη για την κοιλάδα Σουάτ, μερικοί φοβούνται ότι

■ General Motors

Ένα βήμα πριν τη χρεοκοπία

Ηέκτη μεγαλύτερη αμερικανική εταιρία (τέταρτη μέχρι πριν λίγα χρόνια) βρίσκεται στα πρόθυρα της χρεοκοπίας. Ο λόγος για τη General Motors (GM), που την περασμένη Τρίτη η μετοχή της κατρακύλησε κατά 22% σημειώνοντας το μεγαλύτερο αρνητικό ρεκόρ των τελευταίων 76 ετών.

Η GM δεν είναι μια οποιαδήποτε αμερικανική επιχείρηση. Αποτελεί ένα πανίσχυρο μοντόλιο με πάνω από 250 χιλιάδες εργαζόμενους παγκόσμια και εργοστάσια σε 34 χώρες, η οποία από το 1931 μέχρι το 2007 κατέχει την πρώτη θέση στις πωλήσεις παγκόσμια, πουλώντας αυτοκίνητα και φορτηγά σε 140 χώρες. Η μετοχή της ήταν από τις πρώτες που εισήχθησαν στο βιομηχανικό χρηματιστηριακό δείκτη Dow Jones (το 1915) για να φτάσει πλέον να συγκαταλέγεται στις πιο χαμηλές και η GM στις εταιρίες με τη μικρότερη κεφαλαιοποίηση (δηλαδή τη μικρότερη χρηματιστηριακή αξία, που είναι το γινόμενο του αριθμού των μετοχών επί την τιμή της κάθε μετοχής).

Σύμφωνα με το αμερικανικό περιοδικό Business Week (10/5/09), η χρεοκοπία της GM είναι σχεδόν αναπόφευκτη, παρά τα 15.4 δισ. δολάρια που εισέπραξε υπό τη μορφή δανειών από τα πακέτα στήριξης των αμερικανικών κυβερνήσεων τους τελευταίους μήνες. Το πρώτο τρίμηνο αυτού του χρόνου, η

GM σημείωσε ζημιές της τάξης των 6 δισ. δολαρίων και οι πωλήσεις συνεχίζουν την κατρακύλα.

Προκειμένου να διαχειριστούν την κρίση, τα «κεφάλια» της GM συζητούν με τα εργατικά σωματεία (United Auto Workers) στις ΗΠΑ και τον Καναδά, να πάρουν το 39% των μετοχών της σε αντάλλαγμα του μισού των 20 δισ. δολαρίων που η GM πρέπει να πληρώσει για την ιατρική περίθαλψη των συνταξιούχων της εταιρίας τον επόμενο χρόνο. Την ίδια στιγμή ζητούν άλλα 12 δισ. δολάρια από το αμερικανικό κράτος, το οποίο έχει ορίσει προθεσμία μέχρι την 1η Ιούνη για την ολοκλήρωση του σχεδίου αναδιοργάνωσης της GM.

Από τα παραπάνω δύο συμπεράσματα μπορούμε να βγάλουμε: 1. Οτι τα «δανεικά κι αγύριστα» που δίνουν τα κράτη στα μονοπάλια δεν εγγυώνται καθόλου ότι θα σώσουν τα τελευταία από τη χρεοκοπία και 2. Οτι οι καπιτολιστές μετακυλούν πάντα τα βάρη της κρίσης στους εργάτες, όσο οι τελευταίοι δεν σηκώνουν το ανάστημά τους. Μόνοι στα κέρδη, μαζί στη χρεοκοπία δηλαδή.

ΥΓ: Η επικείμενη χρεοκοπία της GM ανήκει άραγε στα «αισιόδοξα μηνύματα» που έχει αρχίσει να εκπέμπει η αμερικανική οικονομία, όπως δήλωναν ο υπουργός οικονομικών των ΗΠΑ και ο πρόεδρος της Ομοσπονδιακής Τράπεζας;

Η αλήθεια για τη σύγχρονη πειρατεία

Οι επιθέσεις των σομαλών πειρατών στο Κέρας της Αφρικής δύνουν και παίρνουν. Καταλαμβάνουν εμπορικά πλοία, απαγόρευσαν το πλήρωμά τους και βγάζουν εκατομμύρια δολάρια σε λύτρα. Από τον Οκτώβρη του 2008, υπό τη θεμική κάλυψη του ΟΗΕ και την έκκληση του υποχείριου των ιμπεριαλιστών που κυβερνά τη Σομαλία ως «μεταβατική κυβέρνηση» (κυβέρνηση που προέκυψε μετά την υποχώρηση των ισλαμιστών μαχητών λόγω της εισβολής της Αιθιοπίας, συνοδεία ιμπεριαλιστικών στρατευμάτων), μια σειρά από χώρες της Δύσης, ανάμεσά τους και η ψωφοκάρωστανα, έστειλαν πολεμικό στόλο για να πειραφουρήσουν τα θαλάσσια ύδατα που ενώνουν τον Ινδικό Ωκεανό με τη Μεσόγειο.

Η δυτική προπαγάνδα εστιάζει στην πλευρά του κόστους μεταφοράς των εμπορευμάτων, που λόγω της δράσης των πειρατών αυξάνεται υπέρογκα. Αρκετές ναυτιλιακές εταιρίες έχουν αναγκαστεί λόγω του αυξανόμενου ρίσκου της ασφάλειας στον Κόλπο του Αντεν να δρομολογούν τα πλοία τους στον περίπλου της Αφρικής για να καταλήξουν στην Ευρώπη. «Η επιβάρυνση αυτή καταλήγει στον καπαναλωτή. Εν μέσω μάλιστα οικονομικής κρίσης, η εξάλειψη των συγκεκριμένων εγκληματών θεωρείται επιβεβλημένη. Σε τελική ανάλυση, πού ακούστηκε στον 20ό αιώνα πειρατές να λυμαίνονται μια από τις πιο πολυσύχναστες θαλάσσιες διαδρομές εμπορευμάτων!». Αυτά λένε συνεχώς στη Δύση ειδησεογραφικά πρακτορεία και κυβερνήσεις.

Κανείς, βέβαια, από τους διαμορφωτές της «κοινής γνώμης», τα παπαγαλάκια του κεφαλαίου και του ιμπεριαλισμού, δεν αναρωτήθηκε ενώπιον του φιλοθεάμονος κοινού για την κοινωνικο-οικονομική κατάσταση της Σομαλίας. Πώς είναι δυνατόν μια χώρα 10 εκατομμυρίων ψυχών, που έχει την «τύχη» -μάλλον την κατάρα- να βρέχεται από μια θαλάσσια περιοχή, διαμετακομιστικό κέντρο του διεθνούς εμπορίου, να είναι μια από τις φτωχότερες χώρες του κόσμου; Υπάρχει, άραγε, μεγαλύτερη πειρατεία από την αποικιοκρατία και τη στενή οικονομική και πολιτική εξάρτηση που έχει επιβάλει ο ιμπεριαλισμός σε αυτόν τον τόπο;

Η Σομαλία είναι μια χώρα με μέσο κατά κεφαλήν εισόδημα μόλις 600 δολάρια το χρόνο (!), με το 73% του πληθυσμού να ζει καθημερινά μόλις με 2 δολάρια την ημέρα! Οι κύριες πηγές εισοδήματος για την πλειοψηφία των Σομαλών είναι η νομαδική κτηνοτροφία (οι επιβιώσεις του κοινοτισμού, της φατρίας, του γένους είναι πολύ ισχυρές στην Σομαλία), η πεντρή ογροτική οικονομία και ο μισθός πείνοις σε βιομηχανίες Δυτικών, όπου σομαλοί εργάτες δουλεύουν στην κυριολεξία σαν σκλάβοι. Η χώρα μαστίζεται από έναν ασταμάτητο εμφύλιο σταράραγμό ανάμεσα σε φατρίες και πολέμαρχους από το 1991 -μετά την κατάρρευση του καθεστώτος του Σιάντ Μπαρέ- και από αλλεπάλληλες στρατιωτικές εισβολές γειτονικών χωρών και ιμπεριαλιστικών στρατευμάτων, που θέλουν να επιβάλουν κυβέρνηση της αρεσκείας τους στους Σομαλούς.

Στα παραλία της Σομαλίας οι φτωχοί ψαφάδες έρχονται αντιμέτωποι με μια φρικτή πραγματικότητα. Δυτικά και ινδικά τεράστια αλιευτικά σκάφη λυμαίνονται παράνομα τα ύδατα της Σομαλίας, εξολοθρεύοντας τη βασική πηγή εισοδήματος για χιλιάδες φτωχούς σομαλούς ψαφάδες. Ενδεικτικά, οι σομαλοί πειρατές κερδίζουν περίπου 100 εκατομμύρια δολάρια το χρόνο από λύτρα και την ίδια στιγμή οι ευρωπαίοι και ασιατές μεγαλοαλιείς τεσπώνουν 300 εκατομμύρια δολάρια το χρόνο από την παράνομη αλιεία στις περιοχές της Σομαλίας! Τσιμουδιά βέβαια γι' αυτή την τεράστια πειρατεία εις βάρος των Σομαλών από τα δυτικά ΜΜΕ. Και δεν είναι μόνο αυτό.

Από το 1991, χιλιάδες ευρωπαϊκά σκάφη ξεφορτώνουν -σίγουρα με την ανοχή και συνενοχή των δυτικών κυβερνήσεων- πτυργικά -τοξικότατα- απόβλητα στα ανοιχτά της Σομαλίας! Ενα τεραστίων μεγεθών έγκλημα κατά της ανθρωπότητας συντελείται αθόρυβα σε αυτή την «καταραμένη» αφρικανική χώρα

■ Παλαιστινιακή Αρχή

Σαν τις λατινοαμερικάνικες δικτατορίες...

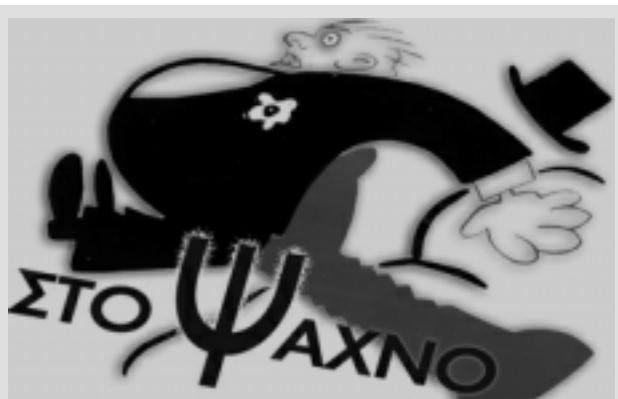
Δυόμισι μήνες έχουν περάσει από τη συμφωνία «συμφιλίωσης» που επιτεύχθηκε στο Κάιρο μεταξύ των παλαιστινιακών οργανώσεων (της Φατάχ από την μια μεριά και όλων των αντιστασιακών οργανώσεων από την άλλη). Η συμφωνία που έγινε με αιγυπτιακή διαμεσολάβηση προέβλεπε τη διεξαγωγή συνομιλιών για το σχηματισμό μετοβατικής κυβέρνησης «εθνικής ενότητας» μέχρι τις επόμενες εκλογές, την αναδόμηση της ΟΑΓ, τη δομή των μηχανισμών ασφαλείας και τα δικαιώματα των πολιτών. Ποια ήταν η κατάληξη αυτής της διαδικασίας; Ενα ολοστρόγυλο μηδενικό.

Οι συνομιλίες ναυάγησαν και ο Αμπάς ετοιμάζεται να σχηματίσει νέα κυβέρνηση. Αυτά συνέβησαν γιατί η κλίκα του παλαιστινιου προέδρου (κάταφορα παράνομη πλέον ακόμα και τυπικά, μιας και η θητεία του τελευταίου έληξε στις αρχές Γενάρη) έχει ξεκαθαρίσει τους στόχους της. Κι οι στόχοι της δεν είναι καμία «εθνική συμφιλίωση», αλλά μία αδιστάκτη δικτατορική διακυβέρνηση βασισμένη σε αμερικανικά λεφτά και στρατιωτική υποστήριξη.

Δεν χρειάζοταν η αναμενόμενη αντίδραση των στελεχών της Χαμάς απέναντι στην απόφαση του Αμπάς να σχηματίσει νέα κυβέρνηση στη Δυτική Οχθή (που τη στιγμή που διαβάζετε αυτές τις γραμμές ίσως και να έχει σχηματιστεί) για να πειστεί και ο πιο αφελής ότι ο Αμπάς παιζει το παιχνίδι των Αμερικανών και των Σιωνιστών στην Παλαιστίνη. Οι ίδιοι οι Σιωνιστές έχουν διαφρεύσει πολλές φορές τη συμπάθειά

τους στον Αμπάς υποστηριζόντας αποκαλύψαντας την «επιτεύγματά του» στον τομέα της ισχυροποίησης των καταστατικών μηχανισμών της Παλαιστινιακής Αρχής. Δήλωσε ότι ο στόχος του είναι η δημιουργία ενός παλαιστινιακού κράτους (!) γι' αυτό και επιβλέπει τις τρεις παλαιστινιακές ταξιαρχίες που εκπαιδεύτηκαν από τους Αμερικανούς στην Ιορδανία. Οι τρεις αυτές ταξιαρχίες (που διαθέτουν 500 άνδρες η κάθε μία), οι οποίες έχουν ήδη εγκατασταθεί ήδη στην Δυτική Οχθή, προβλέπεται να αυξηθούν σε δέκα το επόμενο διάστημα. Ο Ντέιτον ξεκαθάρισε ότι ο ρόλος διαμεσολαβητή μεταξύ της Παλαιστινιακής Αρχής και του Ισραήλ από την Αμπάς στην Ιορδανία στην ημέρα της ιδίας της διένεξης. Τι άλλη «διευθέτηση» θα μπορούσαν να σκεφτούν τα ιμπεριαλιστικά μυαλά της Ουάσιγκτον πέρα από τη δημιουργία μιας λατινοαμερικανικής δικτατορίας στη Δυτική Οχθή; Την απάντηση σ' όλα αυτά θα κληθεί να τη δώσει η Παλαιστινιακή Αντισταση.

Θέατρο του παράλογου

Η Βουλή έκλεισε (όπως έκλεισε) και οι σαλπιστές της Δημοκρατίας σάλπισαν την έναρξη του υπέρ πάντων (προεκλογικού) αγώνα. Ο πρωθυπουργός επέλεξε το δρόμο της προσωπικής μονομαχίας με τον αρχηγό της αξιωματικής αντιπολίτευσης, επιλέγοντας ο ίδιος τα όπλα: «εγώ με την υπευθυνότητα και τη σοβαρότητα, εσύ με την ανευθυνότητα και το λαϊκισμό». Ο τελευταίος σήκωσε ευχαρίστως το γάντι και αντέστρεψε τα όπλα. Οι κάμερες στήθηκαν για ν' απαθανατίσουν κάθε επεισόδιο της μονομαχίας-σίριαλ, ενώ οι γραφιάδες άλλαξαν ανταλλακτικά στα «Mont Blanc» τους, μη τυχόν και τους ξεφύγει καμιά ατάκα των μονομάχων.

Τα σκάνδαλα παραγράφικαν σε ό,τι αφορά τη συμμετοχή των πολιτικών προσώπων, ουδείς όμως απαγορεύει τη χρησιμοποίησή τους ως προεκλογικό υλικό. Έχουν πολλά, πάρα πολλά, ν' ακούσουν τ' αυτιά μας και να δουν τα μάτια μας αυτές τις τρεις εβδομάδες μέχρι τις ευρωεκλογές. Γιατί δεν είναι μόνο οι δύο μονομάχοι που αναζητούν πρόκριμα για την εξουσία. Είναι και οι μικρότεροι, που αναζητούν δικαίωση μέσω της μαγικής ψήφου. Δικαίωση για τι; Μα για τις πολιτικές τους προτάσεις, που μπορεί σε επίπεδο πρακτικής πολιτικής να μη σημαίνουν τίποτα, δεν πάύουν όμως να είναι προτάσεις. Κάτι σαν όπιο του λαού, των εργατών, των φτωχών αγροτών, των ανέργων, των νέων.

Οι εργάτες, ο μεγάλο κοινωνική πλειοψηφία, η ραχοκοκαλία του νεοελληνικού έθνους, οι άνθρωποι που παράγουν τον κοινωνικό πλούτο, με τι πολιτικό πρόγραμμα, με τι αιτήματα παρεμβαίνουν σ' αυτή τη «γιορτή της Δημοκρατίας»; Με κανένα, αν θέλουμε να είμαστε ειλικρινείς. Διότι για μια ακόμη φορά βρίσκονται στο ρόλο του παραπροπτή των εξελίξεων, του παθητικού ψηφοφόρου. Εκείνου που απλά θα επιλέξει αυτό που θα του φανεί «λιγότερο κακό» πι που θα σπάσει τους ώμους και θα πάει εκδρομή.

Ατομικές συμπεριφορές και η μια και η άλλη. Δράσεις χωρίς πνοή, χωρίς προοπτική, χωρίς στόχευση. Δράσεις που αφίνουν ελεύθερο όλο το πεδίο για τον ταξικό αντίπαλο. Ο οποίος και το πεδίο καλύπτει και το χρόνο δεν αφίνει να περάσει ανεκμετάλλευτος. Ξεπέρασαν κάθε προγούμενο σε προκλητικότητα οι καπιταλιστές στη φετινή γενική συνέλευση του συνδικάτου τους, διακριμένοις διά στόματος προέδρου του ΣΕΒ, ότι αυτοί είναι ο κορμός της κοινωνίας, αυτοί είναι που δημιουργούν τον πλούτο (φωνάζει ο κλέφτης και -δυστυχώς- φοβάται ο νοικοκύρης), αυτοί είναι τα πρότυπα της ποθικής. Κάθησαν στο σκαμνί τους πολιτικούς και απαίτησαν απ' αυτούς να κάνουν πράξη το δόγμα: «Η κρίση είναι ταυτόχρονα μια ευκαιρία!»

Αλλο γάντι είναι αυτό που έχει πεταχτεί, όχι το γάντι της ψήφου, των εκλογών. Κι αυτό το γάντι καλούμαστε να σπάσουμε. Αλλιώς...

■ Πιστός στην ομερτά

Πριν μερικές μέρες, από τη Φινλανδία, όπου βρέθηκε για επίσημη επίσκεψη, ο Κ. Παπούλιας προσπάθησε να παραδώσει ένα ακόμη μάθημα πολιτικής σοφίας, δηλώνοντας: «Προτροπή μου είναι ν' ακολουθήσουμε τη συνταγή και το φάρμακο της Φινλανδίας. Δηλαδή, διαφάνεια, έλεγχος και η πολιτική τάξη να είναι εξαιρετικά διαφανής». Τρεις μέρες μετά, υπέγραψε νυχτιάτικα το Προεδρικό Διάταγμα για την πρώην διάλυση της Βουλής, που του έστειλε ο Καραμανλής. Δηλαδή, συνέπραξε –εν γνώσει του– στην παραγραφή των ποινικών ευθυνών όλων των πολιτικών προσώπων για όλα τα σκάνδαλα μέχρι και το 2007.

Ας πούμε πως θεσμικά δεν είχε τη δυνατότητα να αρνηθεί να υπογράψει το ΠΔ (μολονότι κι αυτό σηκώνει μεγάλη συζήτηση). Μπορούσε, όμως, να πει στον Καραμανλή πως δια συνόδευε την υπογραφή του ΠΔ με μια δήλωση, στην οποία θα σητλίτευε τη συντελούμενη παραγραφή των σκανδάλων. Είναι εξαιρετικά αμφίβολο –για να μην πούμε σίγουρο– αν ο Καραμανλής δια τολμούσε να κλείσει τη Βουλή με μια τέτοια απειλή. Ο Παπούλιας, όμως, μένει πιστός στην ομερτά. Ο Καραμανλής τον έκανε πρόεδρο της Δημοκρατίας, από τον Καραμανλή εξαρτάται η επανεκλογή του (το ΠΑΣΟΚ μάλλον το δεωρεὶ δεδομένο), επομένως δεν πρέπει να του φέρει κανένα εμπόδιο. Τα μαδήματα είναι καλά για τους υπηκόους, που αντιμετωπίζονται με τον τρόπο που οι αποκιοκράτες αντιμετώπιζαν τους ιδαγενείς της Αφρικής και της Αμερικής.

Ας τελειώνουμε, λοιπόν, με όλους τους υποκριτές και με τον αρχι-υποκριτή που είναι ο εκάστοτε Πρόεδρος.

■ Οσα δεν φτάνει η αλεπού...

Σε φοιτητική προεκλογική εκδήλωση του ΣΥΡΙΖΑ στο ΕΜΠ ομιλητής κατηγόρησε τον Περισσό ότι δε μπορεί να εκφράσει τα σύγχρονα κινήματα και αναφέρθηκε στο ΣΕΚΕ, το οποίο τασσόταν υπέρ του σπασίματος τζαμιών στις εργατικές κινητοποιήσεις. Γνωστό το γεγονός, έχουμε αναφερθεί κι εμείς, πα-

τελούν υπονόμευση της δημοκρατίας. Η γενιά του Περισσού τι δέση έχει επ' αυτού; Ρητορικό το ερώτημα, διότι τη δέση την ξέρουμε, την είπε γλαφυρά η Παπαρήγα: «δεν δα σπάσει ούτε ένα τζάμι». Γ' αυτό και τους τη βγαίνει από τ' αριστερά ο ΣΥΡΙΖΑ κι αυτοί επαναλαμβάνουν μονότονα, ότι «χαιδεύει τ' αυτιά των κουκουλοφόρων».

■ Τα ίδια Μανωλάκη ...

Είκοσι πέντε μέρες πριν τις ευρωεκλογές, ο Μανώλης Γλέζος έκανε δήλωση με την οποία ζητά αμεση εκλογική σύμπραξη ΣΥΡΙΖΑ, ΚΚΕ και ΑΝΤΑΡΣΥΑ, «με στόχο να βρεθεί τρόπος να βγούμε από τα πολλαπλά αδιέξοδα. Επί της ουσίας, αναρωτιέται κανείς πώς δα βγει ο τόπος από τα αδιέξοδα μέσω μιας εκλογικής σύμπραξης στις ευρωεκλογές ανάμεσα σε δυνάμεις επερόκλητες, που διακηρύσσουν διαφορετικά προγράμματα, γεγονός που το ξέρει ένας τόσο έμπειρος πολιτικός. Επί της μικροπολιτικής αναρωτιέται κανείς πότε τα συνιδητοποίησε όλ' αυτά ο Γλέζος, ο οποίος

υπήρξε κορυφαίο στέλεχος του ΣΥΡΙΖΑ και αποστασιοποιήθηκε χωρίς πο-

■ Τα ίδια παντού

Κάθε φορά που αποκαλύπτεται ένα σκάνδαλο με ανάμιξη πολιτικών στη χώρα μας, βρίσκονται πολλοί που μιλούν για καθυστέρηση του εγχώριου πολιτικού συστήματος, φέρνονται σαν παράδειγμα τις ευρωπαϊκές χώρες, όπου υποτίθεται ότι όλα λειτουργούν άψογα κι άμα συμβεί κάτι είναι η εξαίρεση και πατάσσεται αμέσως. Οποιος παρακολουθεί προσεκτικά τις εξελίξεις, όμως, διαπιστώνει πως ακόμα και σε χώρες με μακρά κοινοβουλευτική παράδοση γίνονται τα ίδια: σκάνδαλα-σκανδαλολογία-κουκούλωμα. Δείτε, για παράδειγμα, τι αποκαλύπτεται τις τελευταίες μέρες στην Αγγλία, τη χώρα με τη μακρύτερη κοινοβουλευτική παράδοση. Αγορά σκυλοτροφών, αντικατάσταση λαμπτήρων, κηπουρικές εργασίες, καδαρισμοί πισίνων και φόροι είναι μερικές από τις δαπάνες βουλευτών του συντηρητικού κόμματος, που πλήρωσαν οι φορολογούμενοι. Τα στελέχη (υπουργοί και βουλευτές) των Εργατικών έχουν, φυσικά, μεγαλύτερη γκάμα, διότι βρίσκονται στην εξουσία. Ο πρωθυπουργός Μπράουν ζήτησε και πήρε ακόμη και δ.500 λίρες για να πληρώσει –όπως είπε– το μεριδίο του για την συνεργεία καδαρισμού που μίσθωσε ο αδερφός του για να καδαρίσει τα σπίτια τους. Σε τι διάφερουν όλα τούτα από τις καφετιέρες, τα στεγνωτήρια και τους λεμονοσύρτες που έπαιρναν από τη Siemens κάποιοι έλληνες πολιτικοί;

τέ να εξηγήσει τους λόγους. Και για να μην το βασανίζουμε, ο Γλέζος δια ότι ήθελε πολύ να είναι επικεφαλής του συριζικού ευρωψηφοδέλτιου, αλλά δεν του έκαναν τη χάρη. Τα υπόλοιπα τα ανακαλύπτει κάθε φορά που οι προσωπικές του φιλοδοξίες δεν ικανοποιούνται. Το χρούμε μάθει πια το κόλπο.

ΥΓ: Και βέβαια, ο μηνισίκακος Μανώλης προσπαθεί να κάνει ζημιά στο ΣΥΡΙΖΑ, αλλά αυτό δεν είναι δικό μας πρόβλημα.

■ Ναός

Οτι έμαθε το κλείσιμο της Βουλής από τα ΜΜΕ και αιφνιδιάστηκε, δήλωσε ότι συμφωνεί με τον Καραμανλή, διότι η Βουλή «είχε μετατραπεί σε ένα απέραντο ανούσιο δικαστήριο με κομματική αντιπράθηση!» Χωρίς να το καταλάβει, ο Σούρλας επιστρέψει επιχειρηματολογία παρόμοια μ' αυτή της χούμτας. Αυτοί δεν είναι που αποκαλούν τη Βουλή «ναό της Δημοκρατίας» και «θεμέλιο του πολιτεύματος»; Πώς λένε τώρα ότι την κλείνουν επειδή το ΠΑΣΟΚ την ξεφύλισε;

■ Μόνο το όνομα τους ενοχλεί

Διαμαρτύρονται οι άνδρωποι του Περισσού, διότι ο Παπαδεμελής με τον Ζουράρι έφτιαξαν το «Πανελλήνιο Μακεδονικό Μέτωπο», το οποίο εμφανίζεται ως ΠΑ.Μ.ΜΕ. «Προσοχή σε πονηρούς συνειρμούς! Άλλο ΠΑ.Μ.ΜΕ. και άλλο ΠΑΜΕ», προειδοποιεί ο «Ριζοπάστης», ο οποίος δεωρεί ότι δεν είναι καδόλου τυχαία η επιλογή του ονόματος, που φωνητικά δημιουργεί σύγχυση με το ΠΑΜΕ. «Μήπως κάποιοι σκέφτηκαν πως τέτοιοι συνειρμοί είναι βολικοί για να σπέρνουν συγχύσεις», γράφει.

Οπως φάνηκε από το συγκεκριμένο δημοσίευμα, το μόνο που τους ενοχλεί είναι η σύγχυση που μπορεί να προκληθεί από το όνομα. Την πολιτική κατεύθυνση του Παπαδεμελικοζουραρικού μορφώματος την αφήνουν στην άκρη. Οχι μόνο γιατί στο λεγόμενο «Μακεδονικό» έχουν και οι ίδιοι εδνικιστική τοποθέτηση, αλλά γιατί με τον Ζουράρι δεν τους πάιρνει ν' ανοίξουν μέτωπο, αφού υπήρξε σταδερά δικός τους σε όλες τις εκλογικές αναμετρήσεις της τελευταίας δεκαετίας. Το 1999 ήταν υποψήφιος βουλευτής στη Θεσσαλονίκη (δεν βγήκε και αυτό ήταν αφορμή για να τους καταγγείλει ότι τον έριξαν). Το 2002 ήταν υποψήφιος δημοτικός σύμβουλος Θεσσαλονίκης με το συνδυασμό του Περισσού. Το 2004 δεν ήταν υποψήφιος βουλευτής, αλλά πρότερε «τον αγέρωχο Λαό μας» να ψηφίσει «αντάρτικα και παλικαρίσια ΚΚΕ» (Ριζοσπάστης, 25.2.2004). Το 2006 δεν ήταν υποψήφιος δημοτικός σύμβουλος αλλά στήριξε και πάλι το συνδυασμό του Περισσού στη Θεσσαλονίκη (Ριζοσπάστης, 29.6.2006). Το 2007 (τελευταίες βουλευτικές εκλογές) περιόδευε με τα στελέχη του Περισσού και καλούσε σε υπερψήφισή του (βλέπε ρεπορτάζ, δήλωση Ζουράρι και φωτογραφία στο Ριζοσπάστη, 7.9.2007). Καταλαβαίνετε, λοιπόν, γιατί δεν τους παίρνει ν' ανοίξουν μέτωπο κατά Ζουράρι, ο οποίος αυτή τη φορά αποφάσισε να φτιάξει και εκλογικό συνδυασμό με τον Παπαδεμελή (μπρρρ!). Ο Ζουράρις ίδιος ήταν πάντοτε, απλά τώρα τους κάνει απιστίες.

Και το στριπτίζ στην υπηρεσία του προεκλογικού αγώνα. Πάντα πρωτοπόρα η Πασπάρα. Προσέξτε τη γροθιά - υπουργαρή στο κάτω δεξιά τμήμα της αφίσας. Προφανώς υπονοεί «εμπρός της Γης οι στερημένοι»...

Mια αφίσα πορτοκαλί χρώματος τράβηξε την προσοχή μας πριν μερικές μέρες. Κάποιες ομάδες οργανώνουν από τις 8 μέχρι τις 17 Μάη «Γιορτές Δημιουργικών Αντιστάσεων». Από την περιέργεια διαβάσαμε ολόκληρη την πικνογραφιμένη αφίσα, για να δούμε σε τι συνίστανται αυτές οι «δημιουργικές αντιστάσεις». Ειδαφε, λοιπόν, τα εξής: παρέμβαση για το ελεύθερο λογισμικό - χαριστικό και μεταποιητικό παζάρι ρούχων - χαριστικό παζάρι και αντικαταναλωτικές δράσεις - εναλλακτική δόμηση - αντι-παζάρι - ελεύθερο σεμινάριο κοσμήματος - εργαστήριο πλέξιματος - μαγειρεύουμε και τρώμε (συλλογική κουζίνα) - προβολή No Ticket Cinema - παιδική κουζίνα - ποδηλαστοπορεία - χαριστικό παζάρι φυτών, παιχνιδιών, ρούχων - εργαστήριο αυτομόρφωσης για τα φωτοβολταϊκά - άνοιγμα φύλλου για πίτες - εργαστήριο βοτανοθεραπείας - DIY εργαστήριο ποδηλάτων.

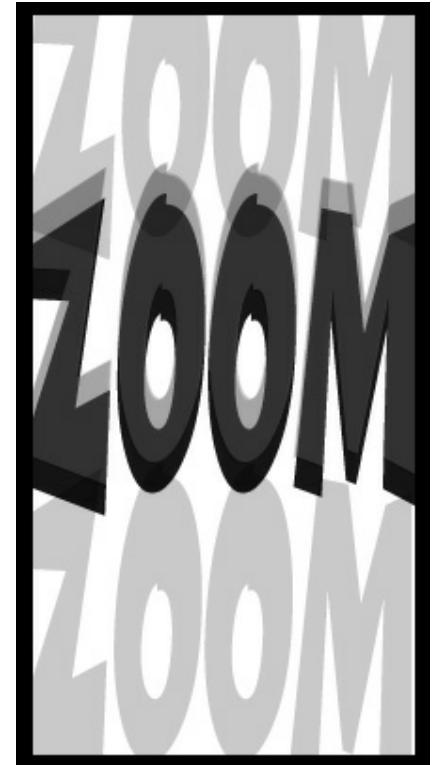
Όλα αυτά είναι άικρα συμπαθητικά. Δεν είναι, όμως, καθόλου πρωτότυπα. Αποτελούν επιβιώσεις του κοινοτικού καθεστώτος, οι οποίες υπάρχουν ακόμα, σε

Τα πράγματα πλέον παύουν να είναι συμπαθητικά και γίνονται επικίνδυνα. Δεν έχουμε μόνο τον «πριμιτιβισμό» κάποιων διανοούμενων και νέων, που γουστάρουν να πλέκουν πουλόβερ, να ανοίγουν φύλλο για πίτες, να μπαλώνουν τις σαμπτέλες των ποδηλάτων τους και να καλλιεργούν κρεμμυδάκια σε γλάστρες στο μπαλκόνι. Εχουμε ένα ρεύμα (δεν έχει σημασία πόσο μικρό ή μεγάλο είναι), που διακρίνεται ότι αυτός είναι ο δρόμος της «απελευθέρωσης με αλληλοβοήθεια για την ατομική και κοινωνική ευημερία!» Ανακαλύφτηκε ένας καινούργιος δρόμος προς την ελευθερία και ένα νέο κοινωνικό υποκείμενο. Η ταξική διαίρεση της κοινωνίας και η θέση των διάφορων τάξεων στο σύστημα παροργώνης και κατανομής δεν παίζουν κανένα ιδιαίτερο ρόλο. Εκείνο που μετράει είναι η συμμετοχή σε τέτοιες δράσεις. Αν δεν ανοίγεις μόνος σου φύλλο για πίτες, αλλά αγοράζεις ετοιμαζόδικο, τότε «μπάζεις». Αν δεν κυκλοφορείς με ποδηλατό, αλλά με μηχανή, είσαι «συνυπεύθυνος για τη ρύπανση». Και πάει λέγοντας. Κι αν κάνεις όλα τα προηγούμενα, δεν έχει

διορισμένη μάλιστα με σαφήνεια, ως υπευθυνότητα προς το περιβάλλον και τους συνανθρώπους (άλλο εξωταξικό νεφελωμα, δάνειο από την πιο χυδαία αστική κοινωνιολογία και τη θεολογία) - μεταφέρει την ευθύνη από την κοινωνική δομή, στο άτομο, από τις καπιταλιστικές σχέσεις παραγωγής και την κοινωνική οργάνωση που αυτές επιβάλλουν, στον κάθε άνθρωπο χωριστά, ανεξάρτητα από την τάξη στην οποία ανήκει.

Οταν ο δρόμος προς την απελευθέρωση δεν ορίζεται ως ένας δρόμος επαναστατικός, που θα τοσκάσει τον καπιτολισμό και στα συντρίμμια του θα οικοδομήσει ένα κοινούργιο, μη εκμεταλλευτικό σύστημα οικονομικής, κοινωνικής και πολιτικής οργάνωσης, αλλά ως ένας δρόμος με αλληλοβοήθεια, από την οποία μάλιστα εξαρτάται η ατομική και κοινωνική ευημε-

Πισωδρομικά κοινωνικά προτάγματα

μιγαλύτερο βαθμό στις μικρές τοπικές κοινωνίες, που δεν έχουν αποδεινωθεί ακόμα, όπως συμβαίνει στις πόλεις. Θυμάμαι, για παράδειγμα, τη μακαρίτισσα τη μάνα μου, εξπέριο στο άνοιγμα φύλλου, να γυρίζει στα σπίτια της γειτονιάς, να πίνει τον καφέ της με τις γειτόνισσες και να τους ανοίγει τα φύλλα ή να τις βοηθάει. Θυμάμαι ότι πιτοικάδες μαθαίναμε να λύνουμε και να δένουμε τα ποδηλάτα με κλειστά τα μάτια, γιατί δεν υπήρχαν φράγκα για τον ποδηλατά. Θυμάμαι τα ρούχα των παιδιών μας, όταν ήταν μικρά, να περνούν από σπίτι σε σπίτι, για να μην πετιούνται στα σκουπίδια και πληρώνουν λεφτά για καινούργια που θα φορεθούν μόνο για μερικούς μήνες. Από τα φοιτητικά χρόνια θυμάμαι ότι οι κινηματογραφικές λέσχες έπαιζαν τανίσιες με δωρεάν είσοδο (κάτι που συνεχίζονται ακόμα και σε μας εδώ στην «Κ» και σε άλλους χώρους). Θυμάμαι τα νεανικά πάρτι με ρεφενέ ποτά, που ακόμα συνεχίζονται.

Ουδείς διανοίθηκε όλι τούτα, απλές, καθημερινές συνήθειες των ανθρώπων, εκδηλώσεις αλληλοβοήθειας, αλληλεγγύης, συντροφικότητας, φιλίας, να τις παρουσιάσει σαν «δημιουργικές αντιστάσεις». Κι όχι μόνο αυτό, αλλά να τις βάλει στη θέση ενός σημαντικού κοινωνικού προτάγματος, όπως κάνουν στην αφίσα τους οι διοργανωτές των εν λόγω εκδηλώσεων: «Γιορτές Δημιουργικών Αντιστάσεων - αυξάνουμε την αυτονομία μας... μειώνουμε την παραγωγή-κατανάλωση - αυτορργάνωσης χωρίς ηγέτες και πελάτες - μοιράσματος εμπειριών γνώσεων, εργαλείων - υπευθυνότητας με σεβασμό στο περιβάλλον και τους συνανθρώπους - και απελευθέρωσης με αλληλοβοήθεια για την ατομική και κοινωνική ευημερία!»

Οι δυο πρώτες, άμεσες ενστάσεις που βάσιμα θα μπορούσε να αντιτείνει ένας/μια εργαζόμενος/η στους κίρκυκες αυτών των προταστών, είναι πρώτο ότι υποφέρει από υποκατανάλωση και δεύτερο ότι δεν έχει καιρό όχι ν' ανοίξει φύλλο ή να πλέξει πουλόβερ, αλλά ούτε να μαγειρέψει, γι' αυτό και τις μισές μέρες της εβδομάδας παραγγέλνει από τα ντελιβεράδικα, που την τελευταία εικοσαετία εμφανίζονται σαν τα σαλιγκάρια μετά τη βροχή. Θα ξεπεράσουμε αυτές τις βάσιμες ενστάσεις, για να πάμε βαθύτερα στην ουσία, επισημαίνοντας -επιγραφαματικά, λόγω των περιορισμών του χώρου- ορισμένες πλευρές.

Δεν υπάρχει αμφιβολία, ότι τέτοιες κινήσεις εκφράζουν την προσπάθεια κάποιων ανακαλύπτουμε πάλι τις «σοσιαλιστικές νηστείες» και γυρίζουμε περισσότερο από δύο αιώνες πίσω. Και μάλιστα με τη μορφή της φάρσας. Τα μεγάλα κοινωνικά πειράματα του Φουρέ, του Σεν Σιμόν και του Οουεν, των ουτοπικών σοσιαλιστών, είχαν ιστορική σημασία, γιατί για πρώτη φορά έθεσαν την εργαζόμενη κοινωνία μπροστά στη δυνατότητα να λειτουργή

KONTRA

Αποφίλωσαν το ΙΚΑ μεγεθύνοντας την εισφοροδιαφυγή

Βήμα-βήμα οι πράσινες και μπλε Βκυβερνήσεις αποφίλωνταν το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ από την ασφάλιση των εργατών γης και των εργατών των επιχειρήσεων οι οποίες μεταποιούνται, τυποποιούνται διακινούν αγροτικά προϊόντα, αφαιρώνται έτσι από το ΙΚΑ ασφαλιστικούς πόρους για ένα καθόλου ευκαταφρόντιτο ποσοστό εργατών.

Αρχικά, η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ με μια σειρά νόμους εξαίρεσε τους εργάτες γης από την ασφάλιση του ΙΚΑ, καθώς και τους εργατοαγρότες που απασχολούνται εποχιακά μέχρι 4 μήνες το χρόνο και σε επιχειρήσεις ή εκμεταλλεύσεις (δυναμικότητας μέχρι 30 ατόμων, που μπορούνται να ασφαλίσουν στον ΟΓΑ μέχρι 15 άτομα), οι οποίες μεταποιούνται εδάφους, κτηνοτροφίας, αλιείας, δασοπονίας, θηραματοπονίας και παντός είδους εκτροφών. Για πρώτη φορά η σχετική διάταξη ψηφίστηκε στο νόμο 3050/2002, άρθρο 6 παρ. 4.

Στη συνέχεια, ήρθε ο γαλάζιος υπουργός Εργασίας Σ. Τσιτουρίδης (που είχε περάσει για επτά μήνες και από το υπουργείο Γεωργίας) και εισήγαγε νέα διάταξη, που έκανε πολλές διευρύνσεις της προηγούμενης, με τις οποίες ευνοούσε προκλητικά τις μεγάλες καπιταλιστικές επιχειρήσεις τροφίμων, που μεταποιούν όλα τα αγροτικά προϊόντα, και όχι μόνο για διάστημα 6

μηνών πια. Ευνόησε ακόμη και τις επιχειρήσεις μεταποίησης καπνού και παραγωγής τσιγάρων, όπως η Παπαστράτος-Φλίπ Μόρρις. Από την 1η Γενάρη του 2008 μπορούν να ασφαλίζουν εργάτες στον ΟΓΑ.

Ακόμη, δύλεις οι εμπορικές καπιταλιστικές επιχειρήσεις που τυποποιούν και διακινούν αγροτικά προϊόντα, αφαιρώνται έτσι από το ΙΚΑ ασφαλιστικούς πόρους για ένα καθόλου ευκαταφρόντιτο ποσοστό εργατών.

Μ' αυτή τη διάταξη δεν είναι μόνο ότι το ΙΚΑ χάνει μεγάλα έσοδα, που δε μπορούν τώρα να υπολογιστούν ακριβώς, δεδομένου ότι μας λείπουν πολλά από τα απαιτούμενα δεδομένα. Δεκάδες χιλιάδες εργατοαγρότες που δουλεύουν σ' αυτές τις επιχειρήσεις χάνουν το επιδόματα ανεργίας ή το βοήθημα που παίρνουν στην περίπτωση που δεν συμπληρώνουν τα απαιτούμενα για τακτική επιδότηση ένστημα.

Το Δεκέμβρη του 2006, που ψηφίστηκε ο νόμος 3518/2006, ορισμένοι βουλευτές από τη Βόρεια Ελλάδα είχαν κάνει έκκληση στον Τσιτουρίδη να πάρει πίσω αυτή την προκλητική διάταξη, γιατί πολλοί εργατοαγρότες που δουλεύουν στις επιχειρήσεις αυτές θα χάσουν το επιδόματα ανεργίας. Αυτός όμως αρνήθηκε να πάρει πίσω τη διάταξη, για προφανείς λόγους. Οι βου-

λευτές περιόρισαν το θέμα, γιατί ξεκινούσαν από θέσεις καθαρά πελατειακές στην εκλογική τους περιφέρεια.

Στις 28-29-30 Απρίλη συζητήθηκε ο νόμος για την «Αναδιοργάνωση του ΣΕΠΕ» και στις 5 Μάρτιου φιμώθηκε στο σύνολό του. Δέκα βουλευτές της ΝΔ κατέθεσαν απομικά και συλλογικά τροπολογίες με τις οποίες ζητούσαν να καταργηθεί η διάταξη Τσιτουρίδη και να επανελθεί η διάταξη που είχε εισάγει η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ με το νόμο 3050/2002 άρθρο 6 παρ. 4. Κατατέθηκαν τροπολογίες και από άλλους βουλευτές. Ομως, η υφυπουργός Εργασίας Σ. Καλαντζάκου αρνήθηκε να δεχτεί τις τροπολογίες για την ασφάλιση των εργατοαγροτών, χωρίς να δώσει την παραμικρή εξήγηση. Οταν μάλιστα προκλήθηκε από τους βουλευτές της ΝΔ, που ζητούσαν να τις κάνει δεκτές, τους αποξέισε και δεν έκανε την παραμικρή αναφορά στην άρνησή της. Επίσης, κανένας από τους βουλευτές των άλλων κομμάτων δεν πήρε το λόγο για να καυτηριάσει την Καλαντζάκου για την άρνησή της αυτή. Αποδεικνύεται έτσι για μια φορά αικόμη αυτό που είπαμε από την πρώτη στιγμή, ότι η κυβέρνηση της ΝΔ έκανε ένα μεγάλο δώρο στους γαλακτοβιομήχανους και άλλους καπιταλιστές.

Το Δεκέμβρη του 2006, που ψηφίστηκε ο νόμος 3518/2006, ορισμένοι βουλευτές από τη Βόρεια Ελλάδα είχαν κάνει έκκληση στον Τσιτουρίδη να πάρει πίσω αυτή την προκλητική διάταξη, γιατί πολλοί εργατοαγρότες που δουλεύουν στις επιχειρήσεις αυτές θα χάσουν το επιδόματα ανεργίας. Αυτός όμως αρνήθηκε να πάρει πίσω τη διάταξη, για προφανείς λόγους. Οι βου-

Γι' αυτά τα σκάνδαλα κανείς δεν μιλάει

Αν ωφέλει κανείς τα νομοσχέδια που ψηφίζονται στη Βουλή, ιδιαίτερα αυτά των λεγόμενων παραγωγικών υπουργείων, δεν υπάρχει περίπτωση να μην ανακαλύψει σκανδαλώδεις διατάξεις υπέρ συγκεκριμένων καπιταλιστικών επιχειρήσεων. Γι' αυτά τα συνεχή σκάνδαλα, όμως, κανείς δε μιλάει. Βλέπετε, οι καπιταλιστές είναι η... ραχοκοκαλία του έθνους και το δημόσιο χρήμα πρέπει να ρέει άφθονο προς τα ταμεία τους, ακόμα και σε εποχές κρίσης και σκληρής δημοσιονομικής λιτότητας.

Πρόσφατα, κυρώθηκε με νόμο στη Βουλή η κοινή υπουργική απόφαση με την οποία υπάρχηκε στις διατάξεις του λεγόμενου «αναπτυξιακού» νόμου η επιχείρηση «Next Solar AE» που ασχολείται με φω-

τοβολταϊκά. Η καπιταλιστική αυτή επιχείρηση θα τσεπώσει σχεδόν 30 εκατομμύρια ευρώ (για την ακρίβεια 29.879.500,00) και θα δημιουργήσει 140 νέες θέσεις εργασίας, έχοντας την υποχρέωση να λειτουργήσει για μια πενταετία. Αν κάνουμε μερικές απλές αριθμητικές πράξεις, θα βρούμε ότι η επιχείρηση θα πάρει 42.685 ευρώ το χρόνο για κάθε θέση εργασίας ή, αλλιώς, 3050 ευρώ το μήνα για κάθε εργάτη (υπολογισμός σε 14 μηνη βάση). Ξέρετε πολλούς εργαζόμενους στη βιομηχανία που να παίρνουν τρία χιλιάρια το μήνα;

Νομίζουμε ότι τα σχόλια περιττεύουν. Εξασφαλίζουν όχι μόνο τζάμπα εργάτες, αλλά και επιπλέον κέρδη, σε βάρος των φορολογιμένων εργαζόμενων.

Το δημόσιο εισφοροδιαφεύγει!

Εγγραφο το ΙΚΑ αποκαλύπτει ότι το Δημόσιο κάνει εισφοροδιαφυγή, αποφεύγοντας να πληρώσει τις ασφαλιστικές εισφορές για εργαζόμενους με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου, όπως κάνουν οι μπαταχτήσεις καπιταλιστές!

Το έγγραφο αναφέρεται στις καθαρίστριες των σχολείων που έχουν προσληφθεί με συμβάσεις αιρίστου χρόνου, πλήρους και μερικής απασχόλησης. Οι καθαρίστριες αυτές κατατάχτηκαν το Δεκέμβρη του '06 και το Γενάρη του '07 και έκτοτε το Δημόσιο έπρεπε να καταβάλλει στο ΙΚΑ τις ασφαλιστικές τους εισφορές. Μολονότι πέρασαν δυο χρόνια από τότε και το ΙΚΑ έχει στείλει αρκετά έγγραφα, οι αρμόδιες υπη-

ρεσίες του υπουργείου Παιδείας κάνουν πως δεν καταλαβαίνουν και δεν υποβάλλουν τις απαραίτητες ΑΠΔ για την ασφάλιση των καθαρίστριων (βαρέα ένστημα)! Πρώτη φορά το ΙΚΑ έστειλε έγγραφο τον Ιούλη του 2007. Επανήλθε με άλλο έγγραφο το Δεκέμβρη του 2007, με το οποίο έδωσε παράταση στο Δημόσιο για την καταβολή των εισφορών, χωρίς επιβολή προσθέτων τελών (προς τι γενναιοδωρία;). Τον Απρίλη του 2008 έδωσε νέα παράταση, πάλι χωρίς πρόστιμα, τον Ιούλη του 2008 κι άλλη μία το Δεκέμβρη του 2008! Δυσμίσι χρόνια οι καθαρίστριες δεν έχουν ασφαλιστική κόλυψη!

το ποσό ένα κτήριο». Αμέσως μετά, όμως, κάνει λόγο για «δυσκολίες του δημόσιου λογιστικού και γραφειοκρατικές αγγυλάσσεις» που «μας έκαναν να εξετάσουμε θετικά την πρόταση της Νομορχίας για τη σύσταση μη κερδοσκοπικής εταιρίας». Δεν μπορεί να διαφεύγει της ΚΜ το γεγονός ότι το δύσκολπτο και γραφειοκρατικό κράτος» είναι η προμετωπίδα όλων των μικιαρχών που νέμονται την αποασυλοποίηση, αλλά και όλων των κηρύκων της καλυμμένης ιδιωτικοποίησης. Πώς χρησιμοποιεί την δια ιδια επιχειρηματολογία μ' αυτούς ένας άνθρωπος σαν την ΚΜ; Δυο απαντήσεις χωρούν εν προκειμένω: ή άλλαξε άποψη ή η ένωση της αυτοκριτικής τής είναι ξένη και εχθρική και γ' αυτό, αντί να παραδεχεται έντιμα ότι έκανε λάθος κάτω από την πίεση της προγραμματικήτας, προσπαθεί να τείσει τους πάντες ότι έχει δίκιο.

Η τρίτη παρέμβαση της ΚΜ δημοπιεύτηκε στο Indymedia, απευθύνεται στους συνοδελφους της και είναι η μεγαλύτερη σε έκταση. Και πάλι έχουμε σαν ασπίδα τους αγώνες της για το «18 Ανω» (και όχι μόνο), έχουμε και ολγή Κούνεβα (απαράδεκτο!), έχουμε και ένα ποτ-πουρί από παλαιότερες αναφορές της ενότητας στην ιδιωτικοποίηση της ΚΜ, αλλά για την ταμπακέρα δεν έχουμε τίποτα, εκτός από έναν μικρό υπαντίμων: «Όλα αυτά με έκαναν, παρά την επί της αρχής αντίθεση μου στη σύσταση εταιριών, που εξακολουθεί να υπάρχει, να εισηγηθώ τελικά τη σχετική πρόταση στη Διοίκηση του ΨΝΑ». Ομως, όταν έχεις αντίθεση επί της αρχής, δεν εισηγείσαι το αντίθετο. Κι όταν αυτό το πρόγραμμα το έχεις εισηγηθεί ως πρότυπο, πού «κολλάει» η αντίθεση επί της αρχής.

Τι έγινε στο «18 Ανω»;

μαίνει απολύτως τίποτα. Εχουμε το παραδείγμα των εταιριών που δημιουργούν οι ΟΤΑ, οι οποίες έχουν γίνει όχημα για την ιδιωτικοποίηση υπηρεσιών, την ανατροπή εργασιακών σχέσεων και το χ

■ Πορεία την Τρίτη από τα Προπύλαια

Εξω τώρα οι δουλέμποροι

Φτάνουμε σχεδόν στους πίνετε μήνες από τότε που η μαχητική εργάτριασυνδικαλίστρια Κωνσταντίνα Κούνεβα δέχτηκε δολοφονική επίθεση με βιτριόλι από πληρωμένους μπράβους των δουλεμπόρων-εργολάβων, που σε συνεργασία με το αστικό κράτος και τους φορείς τους λυμαίνονται το χώρο της καθαριότητας των δημόσιων κτιρίων.

Το αίμα της Κ. Κούνεβα έγινε η αφορμή για να βγει στο προσκήνιο το μαρτύριο στο οποίο υποβάλλονται οι εργάτριες και οι εργάτες καθαριότητας από τους εργολάβους, οι οποίοι συμπεριέρονται κυριολεκτικά σαν σύγχρονοι δουλέμποροι. Δεν χρειάζεται να παραθέσουμε τα στοιχεία που αποτελούν αυτό το μαρτύριο. Είναι πλέον γνωστά τοις πάσι. Εκείνο που χρειάζεται είναι να δούμε πού βρισκόμαστε σήμερα, τόσους μήνες μετά την 26η Δεκέμβρη που η Κ. Κούνεβα δεχόταν τη δολοφονική επίθεση.

◆ Οι διωκτικοί μηχανισμοί

του κράτους έκαναν ό,τι περνούσε από το χέρι τους προκειμένου να μείνουν ασύλητοι οι φυσικοί αυτουργοί και να παραμείνουν στο απυρόβλητο οι ημοί αυτουργοί της δολοφονικής απόπειρας.

◆ Οι εκπρόσωποι όλων των αστικών κομμάτων και της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας προσπάθησαν να κερδοσκοπήσουν πολιτικά με την πολλαπλά τραυματισμένη εργάτρια, κάνοντας επιδείξεις ανέξοδης φιλανθρωπίας και απευθύνοντας «τζουφρείς» εκκλήσεις για σύλληψη των παραλίγο δολφόνων.

◆ Οι δουλέμποροι παραμένουν σταθεροί στα πόστα τους σε όλους τους φορείς του στενού και ευρύτερου δημόσιου τομέα. Ούτε μια εργολαβική σύμβαση δεν έχει καταγγελθεί. Ακόμη και η ΓΣΕΕ έχει δώσει την καθαριότητα των κτιρίων της σε εργολάβο (!), ενώ το ΙΚΑ παραδέχεται σε έγγραφό του ότι δεν ξέρει αν κολλάνε τα ένστημα στους εργάτες αικόμα και οι εργο-

λάβοι που καθαρίζουν τα υποκαταστήματά του!!

Χάρη στον αγώνα της ΠΕΚΟΠ και του πολύμορφου κινήματος αλληλεγγύης που αναπτύχθηκε και αγκάλιασε πολλές πόλεις της χώρας, δημιουργήθηκαν δυο μικρά ρήγματα. Ενα στον ΗΣΑΠ, την καθαριότητα του οποίου έχει η ΟΙΚΟΜΕΤ του περιβόλου Οικονομάκη, στην οποία εργαζόταν η Κ. Κούνεβα, και ένα στο ΑΠΘ. Και τα δυο ρήγματα έγιναν ύστερα από αγωνιστικές κινητοποιήσεις και παρεμβάσεις του κινήματος αλληλεγγύης.

Ομως, παρά τη δέσμευση, ακόμη και εγγράφως, του διευθύνοντα συμβούλου του ΗΣΑΠ και του πρυτανικού συμβούλου του ΑΠΘ, ότι θα διώξουν τους εργολάβους και θα προσλάβουν οι ίδιοι πρωταπόκιο καθαριότητας, κανένα πρακτικό βήμα δεν έχει γίνει. Οι διοικούντες τους δύο φορείς κάνουν καθυστέρηση πετώντας τη μπάλα στην εξέδρα, ενώ η κυβέρνηση δείχνει τις δικές της προθέσεις,

πρωθωντας τη δυνατότητα εργολαβιών και στην καθαριότητα των σχολείων.

Οπως πληροφορητήκαμε, η ΠΕΚΟΠ έστειλε στη διοικητή του ΗΣΑΠ τις δικές της προτάσεις για την άμεση αποβολή του εργολάβου (που αποτελεί συμβατική υποχρέωση του ΗΣΑΠ, λόγω των διαπιστωμένων παραβιάσεων βασικών όρων της σύμβασης) και την άμεση πρόσληψη προσωπικού καθαριότητας, μέχρι να ολοκληρωθούν οι διαδικασίες για την πρόσληψη μόνιμου πρωταπόκιο με τις διαδικασίες του ΑΣΕΠ. Ελπίζουμε την επόμενη βδομάδα να έχουμε το σχετικό έγγραφο.

Σ' αυτή την κρίσιμη φάση του αγώνα, έχει σημασία η μαζική συμμετοχή στη συγκέντρωση και πορεία της ερχόμενης Τρίτης, στην οποία καλούν η ΠΕΚΟΠ και το κίνημα αλληλεγγύης. Τώρα πρέπει να δεξίουμε την αλληλεγγύη μας και να δυναμώσουμε τον αγώνα για ν' αρχίσει να σπάει το απόστημα.

■ Αποψιλώνεται το υπουργείο Γεωργίας: Υπερφορέας ο ΕΦΕΤ

Στις 4 Μάρτη του 2009, δημοσιεύτηκε ο νόμος στον οποίο συμπεριλήφθηκε τροπολογία με την οποία έγιναν μια σειρά νομοθετικές παρεμβάσεις με τις οποίες ο ΕΦΕΤ έπαυσε μεν να επιπτεύεται από το υπουργείο Ανάπτυξης, αλλά δεν πέρασε στην ουσιαστική εποπτεία του υπουργείου Γεωργίας και των υπηρεσιών του. Με τις νομοθετικές παρεμβάσεις αποψιλώνεται η Γενική Διεύθυνση Κτηνιατρικής του υπουργείου Γεωργίας από τις αρμοδιότητές της, όπως και οι Διευθύνσεις Κτηνιατρικής των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων. Ακόμη, με ΠΔ θα μεταφερθούν και άλλες αρμοδιότητες σχετικές με τα τρόφιμα στον ΕΦΕΤ, ενώ μπορούν να τροποποιούνται διατάξεις του ιδρυτικού νόμου του ΕΦΕΤ (2741/1999).

Μέχρι τις 4 Σεπτέμβρη πρέπει να βγει η υπουργική απόφαση με την οποία θα μεταφερθούν οι αρμοδιότητες της Γενικής Διεύθυνσης Κτηνιατρικής στον ΕΦΕΤ. Ποιο θα είναι το επόμενο βήμα; Να προχωρήσουν στην κατάργηση της Γενικής Διεύθυνσης Κτηνιατρικής. Αυτό αποδεικνύεται και από το παρακάτω γεγονός. Στις 6 Μάρτη του 2009, με απόφαση του Σ. Χατζηγάκη, συγκροτήθηκε επιτροπή με σκοπό υποτίθεται να προχωρήσει στην οργανωτική ανασυγκρότηση των υπηρεσιών του υπουργείου Γεωργίας. Και ενώ η επιτροπή αυτή έχει σοβαρό έργο να επιτελέσει, ο υπουργός Γεωργίας της έδωσε μόνο δύο μήνες, χρόνο μέσα στον οποίο δεν μπορούσε να καταλήξει σε προτάσεις. Σε ανάλογες περιπτώσεις, ο υπουργός παρατείνει τη ζωή της επιτροπής, προκειμένου αυτή να βγάλει πόρισμα. Στην προκειμένη ώρα περίπτωση, ο Σ. Χατζηγάκης δεν παρέτεινε το χρόνο.

Μέλη της επιτροπής είχαν προτείνει να δημιουργηθεί στο υπουργείο Γεωργίας Γενική Γραμματεία που θα αναλάβει την εποπτεία του ΕΦΕΤ. Αυτό δεν έγινε δεκτό, γιατί όπως προαναφέρουμε στόχος των εμπνευστών αυτών των νομοθετικών παρεμβάσεων ήταν και παραμένει η αποψιλωση του υπουργείου Γεωργίας και των αρμόδιων υπηρεσιών του και η μετατροπή του ΕΦΕΤ σε ένα υπερφορέα, μακριά από το υπουργείο Γεωργίας, που θα διεξάγει εικονικούς ελέγχους καταλλόλητας των τροφίμων. Ετσι, οι όποιες ανακοινώσεις της πολιτικής γηγενίας του υπουργείου Γεωργίας για το ρόλο του ΕΦΕΤ θα είναι εκ του πονηρού και θα αποσκοπούν να συγκαλύψουν την πραγματική της πολιτική που δεν είναι άλλη από την παραπέρα μπαχαλοποίηση του συστήματος των ελέγχων των τροφίμων, των ζωοτροφών και όλων των τροφίμων που μπαίνουν στην τροφική και ζωοτροφική αλυσίδα (π.χ. φαρμάκων, προσθετικών στις ζωοτροφές κ.ά.).

■ Κολοβή ρύθμιση: Χαράτσι στην φτωχή αγροτιά

Πέρασαν εφτά χρόνια από το 2002 που ήταν η τελευταία χρονιά που το κράτος αναλάμβανε τη δαπάνη για τη συγκέντρωση των δεδομένων του ΟΣΔΕ (Ολοκληρωμένο Σύστημα Διοχείρισης και Ελέγχου) για την καταβολή στους αγρότες των κοινωνικών ενισχύσεων.

Πέρασαν τέσσερα χρόνια από το 2006 που τη δαπάνη για τη συγκέντρωση των δεδομένων για την καταβολή της ενισχίας ενίσχυσης (σύμφωνα με τη νέα Κοινή Αγροτική – ΚΑΠ, που εφαρμόζεται από το 2006) στους αγρότες την επιβαρύνονται παράνομα οι ίδιοι οι αγρότες, φτωχοί και πλούσιοι.

Στο νόμο 3759/2009, με τον οποίο κυρώθηκε η ιδιωτικοποίηση της Ολυμπιακής, ψηφίστηκε τροπολογία με την οποία αναλαμπάνε πια το κράτος τις δαπάνες για τη συγκέντρωση των δεδομένων για την καταβολή της ενισχίας ενίσχυσης σ' ένα τμήμα των αγροτών, τους λεγόμενους «κατά κύριο επάγγελμα αγρότες». Ποιοί είναι αυτοί; Βασικά οι πλούσιοι αγρότες, που το μεγαλύτερο μέρος του εισοδήματός τους είναι από την αγροτική οικονομία, σε αντίθεση με τη φτωχή αγροτιά, που για να επιβιώσει και να χρωτάσει την πείνα της απασχολείται και σε εργασίες εκτός αγροτικής οικονομίας. Υπάρχουν στοιχεία που διαχωρίζουν την αγροτιά σε κατά κύριο επάγγελμα αγρότες και μη; Εάν υπήρχαν τέτοια στοιχεία, δεν θα άλλαζε ο Σ. Χατζηγάκης την αρχική του απόφαση, με την οποία είχε κατηγοριοποιήσει τις ζημιές σε μεγάλες και μικρές. Αναμένουμε να δούμε τι στοιχεία θα παρουσιάσει το επόμενο διάστημα.

Με την απόφασή του αυτή, που την πήρε πολύ καθυστερημένα, ο υπουργός Γεωργίας ομολογεί ότι παράνομα οι προκάτοχοί του είχαν επιβάλει στην αγροτιά τη δαπάνη για το ΟΣΔΕ και την ενισχύση, μια δαπάνη που ανερχόταν σε 25 εκατ. ευρώ το χρόνο. Θα πρέπει λοιπόν το υπουργείο Γεωργίας να δώσει στην αγροτιά 150 εκατ. ευρώ (25 εκατ. επί 6 χρόνια), να βάλει στη μπάντα τις αντιδραστικές και αντιαγροτικές θεωρίες του για κατά κύριο επάγγελμα αγρότες και μη και να καταβάλει τη δαπάνη για την ενισχύση όλων των αγροτών.

ΥΓ: Το 2002 η δαπάνη για το ΟΣΔΕ ήταν 9 εκατ. ευρώ. Από τη στιγμή που ανέλαβαν τη δουλειά οι αγροτοπατέρες της ΠΑΣΕΓΕΣ και των ΕΑΣ, η δαπάνη ξεπέρασε τα 25 εκατ. το χρόνο!

■ Ελαιοπαραγωγοί - ροδακινοπαραγωγοί

Αποζημιώσεις της πλάκας

Στις 4 Μάη του 2009, ο υπουργός Γεωργίας υπέγραψε την απόφαση με την οποία θα δοθούν οι

■ Δυο αγρότες νεκροί

Δύο αγρότες, ένας 34χρονος στην Ανδραβίδα και ένας 59χρονος στις Κολλίνες Αρκαδίας έχασαν τη ζωή τους την ίδια μέρα (την περασμένη Δευτέρα) καθώς καταπλακώθηκαν από τα τρακτέρ τους. Συνηθίζουμε να γράφουμε για τα εργατικά απυχήματα, που προκαλεί η καπιταλιστική ασυνδοσία, αλλά δεν είναι λίγοι οι αγρότες που τραυματίζονται ή σκοτώνονται στον καθημερινό μόχθο τους για ένα ξεροκόμπατο. Αναγκάζονται να εργάζονται μόνοι τους, με παλιά και κακοσυντηρημένα μηχανήματα, συχνά μέσα σε αντίστοιχες καιρικές συνθήκες. Χώρια οι καρκίνοι και οι λευχαιμίες που θερίζουν στις αγροτικές περιοχές, εξαιτίας της εκτεταμένης χρήσης τοικότατων φυτοφαρμάκων. Κι όμως, αυτοί οι άνθρωποι, όταν διεκδικούν, υβρίζονται και λοιδορούνται σαν «κρατικούς» και «τεμπτέληδες» από τους εκπροσώπους της εξουσίας και τα καλοχορτασμένα παπαγαλάκια τους στα ΜΜΕ.

■ Οι <>ζωηροί>> δεν χωρούν στα γραφειοκρατικά μαυσωλεία

Τριμελής αντιπροσωπεία του νεοσύστατου «Σωματείου εργαζομένων στα τηλεφωνικά κέντρα του ΟΤΕ "Κωνσταντίνα Κούνεβα"» πήγε το περασμένο Σάββατο στην Τέμενη Αιγίου, όπου διεξαγόταν το τριήμερο τακτικό συνέδριο της ΟΜΕ-ΟΤΕ και διώχθηκε κυριολεκτικά ικλωτσήδων, προπτλακίζομενη από συνδικαλιστές της ΔΑΚΕ, υπό την ανοχή της γραφειοκρατικής καμαρίλας των υπόλοιπων παρατάξεων, που έκανε το συνδικαλιστικό της τουρισμό.

Από της 29 Απριλίη Η Προσωρινή Διοικούσα Επιτροπή είχε στείλει επιστολή στην ΟΜΕ-ΟΤΕ, ζητώντας να συμπεριληφθεί στους ομιλητές του συνεδρίου εκπρόσωπος του Σωματείου. Λίγες μέρες πριν, είχε αποστείλει αναθεωρημένο το καταστατικό, διότι η πρώτη εκδοχή του είχε κριθεί ασύνθιτη με το καταστατικό της Ομοσπονδίας. Επειδή απάντηση δεν πήρε, μετέβη στο χώρο του συνέδριου η τριμελής αντιπροσωπεία, να μοιράσει στους συνέδρους υλικό με τα αιτήματά του Σωματείου. Οταν άρχισαν οι ομιλίες, υπέβαλε γραπτά αίτημα στο προεδρείο να δοθεί ο λόγος σε μέλος της για μια σύντομη ανακοίνωση. Τους έγραψαν κανονικότατα. Επανήλθαν με αίτημα για μια τριλεπτή ομιλία. Αυτή τη φορά οι γραφειοκράτες πέταξαν τις μάσκες: «Ποιοι είστε εσείς; Δεν σας γνωρίζουμε! Αναγκαστικά, η αντιπροσωπεία μοιράσει το υλικό της και απευθύνθηκε στους συνέδρους καταγγέλλοντας το προεδρείο, για να εισπράξει μια τραμπούκικη επίθεση από ΔΑΚίτες του προεδρείου. Κάποιοι μπήκαν στη μέση και χτυπήθηκαν και αυτοί.

■ Απεργίες... προεκλογικές

Ενα χρόνο μετά την έναρξη της μεγάλης κρίσης που πλήττει την οικοδομή και έχει στείλει χιλιάδες οικοδόμους στην ανεργία, η διοίκηση της Ομοσπονδίας Οικοδόμων θυμήθηκε να κάνει 24ωρη απεργία και να φτιάξει μια σούπτα με γενικόλογα αιτήματα, που δεν πρόκειται να διεκδικήσει. Η απεργία ορίστηκε για τις 14 Μάη, μέρα της απεργίας της ΑΔΕΔΥ. Τρεις μέρες πριν την απεργία, αποφάσισαν να απεργήσουν και οι ηλεκτροτεχνίτες, που δεν είναι βέβαια εργάτες, αλλά επαγγελματίες-εργολάβοι (το επαγγελματικό σωματείο τους ελέγχεται από τον Περισσό). Ορίσαν και αυτοί χώρο συγκέντρωσης την πλατεία Κάνιγγος. Στον ίδιο χώρο αποφάσισαν να συγκεντρωθούν και οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ στο Δημόσιο, που τις προηγούμενες φορές δεν μπορούσαν να συγκεντρώσουν περισσότερες από ελάχιστες εκατοντάδες ανθρώπους σε μια θλιβερή έχειχαριστή σύναξη. Ετσι, συνενώντας οικοδόμους, δημόσιους υπάλληλους και ηλεκτροτεχνίτες, φιλοδέξισαν να στήσουν μια «αξιοπρεπή» απεργιακή συγκέντρωση. Με τι στόχο; Οπως τόνισαν οι Παμίτες του δημόσιου τομέα, για «να δυναμώσουμε το ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα, να τιμωρήσουμε τη συμβιβασμένη πλειοψηφία της ΑΔΕΔΥ και τα κόμματα του ευρωμονόδρομου και στις επεκτείνονται ευρωεκλογές».

■ Συμφωνίες

Οπως ξέρουμε, ο Πρετεντεράκος είχε αποκλείσει τον Περισσό από τις εκπομπές του. Τελευταία, όμως, εμφανίζεται σ' αυτές η Κανέλη, η οποία μάλιστα χαριεντίζεται με τον Πρετεντεράκο («λιόν», «Γιάννη», μπλιάχ!), διότι προφανώς διατηρούν άριστες σχέσεις από την εποχή που και η Κανέλη εργάζοταν για το συγκρότημα Λαμπτράκη. Κατά τα άλλα, ο Πρετεντεράκος περνάει γενεές δεκατέσσερις τον Περισσό από την καθημερινή στήλη του στο «Βήμα». Οπότε, μπορούμε να συμπεράνουμε ότι έγινε κάποια συμφωνία. Ο Πρετεντεράκος (όπως κάνουν όλοι οι τηλεαστέρες) απαίτησε να επιτλέγει αυτός το πρόσωπο που θα καλεί στην εκπομπή του και η γηγεσία του Περισσού δέχτηκε να μην το ορίζει αυτή. Αν ήθελαν ας έκαναν κι αλλιώς.

Έκαναν την ανάγκη φιλοτιμία

Aν ο Βερελής δεν φοβάται επικαλύψεις στη Γερμανία για την υπόθεση των δωροδοκιών από τη MAN, τότε γιατί διόρισε μεγάλη γερμανική δικηγορική φίρμα να τον εκπροσωπεί, παρακολουθώντας από κοντά όλη τη δικαστική διαδικασία στη Γερμανία; Ρητορικό το ερώτημα και προφανής η απάντηση.

Το πρώην γκεσέμι του σημιτισμού, μόλις έσκασε το πρώτο δημοσίευμα για διοχέτευση μιζών και στην Ελλάδα, για την πώληση από τη MAN τρόλει, την εποχή που ήταν υπουργός, έσπευσε να παραιτηθεί από το βουλευτικό οξίωμα, σε μια προσπάθεια να δείξει πρώτον ότι δε φοβάται τίποτα και δεύτερον ότι είναι διαφορετικός από τους άλλους. Οφελούμε να πούμε ότι ήταν μια έξυπνη

επικοινωνιακή κίνηση. Ταυτόχρονα, όμως, ήταν και η μοναδική κίνηση που του απέψεινε.

Ακόμα και αν δεχτούμε αυτά που δηλώνει ο ίδιος και το περιβάλλον του Παπανδρέου, ότι δηλαδή πρώτα παρέδωσε την επιστολή παραίτησης στον Σιούφα και μετά ενημέρωσε τον πρόεδρο του κόμματός του, το συμπέρασμα είναι ότι γερμανοί εισαγγελείς έχουν την πρωτοβουλία και να ετοιμάσει μια γραμμή άμυνας στηριγμένη στο δόγμα «η καλύτερη άμυνα είναι η επίθεση».

Ο Βερελής, λοιπόν, έτρεξε να κάνει μόνος του αυτό που θα του έκανε ο Παπανδρέου, να πάρει την πρωτοβουλία των κινήσεων (όσο γίνεται, γιατί μάλλον οι γερμανοί εισαγγελείς έχουν την πρωτοβουλία) και να ετοιμάσει μια γραμμή άμυνας στηριγμένη στο δόγμα «η καλύτερη άμυνα είναι η επίθεση».

Η επισημη γραμμή του ΠΑΣΟΚ πρώτον ότι «σεβεται» την επιλογή του Βερελή, αλλά χωρίς την παραμικρή υπεράσπισή του επί της ουσίας. Ας καθαρίσει μόνος του είναι το συμπέρασμα από τις τοποθετήσεις του εκπροσώπου Τύπου. Πασόκοι βουλευτές, οι παχιές κουβέντες θα γίνουν σκόνη. Γ' αυτό και στο ΠΑΣΟΚ παρακαλούν να μην υπάρξουν αποκαλύψεις μέχρι τις ευρωεκλογές. Γιατί αν υπάρξουν, τη νύφη δεν θα πληρώσει ο -έτσι κι αλλιώς τελειωμένος πολιτικά- Βερελής, αλλά το ίδιο το ΠΑΣΟΚ.

■ Σκάνδαλο Βατοπέδιου

«Σκαστή» η ενοχή της κυβέρνησης

Λήγες ώρες μετά το πραξικοπηματικό κλείσιμο της Βουλής από τον Καραμανλή, προκειμένου να παραγραφούν οι ποινικές ευθύνες των κυβερνητικών στελεχών για όλα τα σκάνδαλα, μια ακόμα αδιαφισβήτητη αποκάλυψη ήρθε να κάνει σκόνη τους βερμπολισμούς του κήρυκα της «εντιμότητας» και να αποδείξει ότι στο σκάνδαλο του Βατοπέδιου είναι «σκαστή» η ενοχή της κυβέρνησης και προσωπικά του Καραμανλή. Ο ίδιος (το «ψυηλό κυβερνητικό επίπεδο», που έλεγε με νόημα ο Εφραίμ) άναψε το πράσινο φως (το αντίτιμο μάλλον δεν θα το μάθουμε ποτέ, πάντως να τους έπιασε κορίδια ο βατοπεδινός Ρασπούτιν αποκλείσται), οι υπουργοί του έδωσαν τις βασικές κατευθύνσεις και πειθήνιοι (και επιόρκοι) δημόσιοι υπάλληλοι της γαλάζιας καμαρίλας ρύθμισαν τις λεπτομέρειες.

Ενα από τα πρόσωπα που έπαιξαν κεντρικό ρόλο στα θέματα αρμοδιότητας του υπουργείου Γεωργίας είναι η πρώην (συνταξιούχος πλέον) προϊσταμένη της Διεύθυνσης Πολιτικής Γης Σταματίνα Μαντέλη. Ο ίδιος (ο «ψυηλό κυβερνητικό επίπεδο», που έλεγε με νόημα ο Εφραίμ) άναψε το πράσινο φως (το αντίτιμο μάλλον δεν θα την έπιασε ποτέ, πάντως να την έπιασε το Μαντέλη στην Εξεταστική ή οι μεγαλοδικτύοροι του μήνυσαν ότι οι πελάτες τους δεν πρόκειται να απολογηθούν. Τι μεσολάβησε και ο «τσαμπουκάς» ανακριτής έβαλε την ουρά στα σκέλια);

Από το βράδυ του Σαββάτου που κυλοφόρησαν οι κυριακάτικες εφημερίδες, έσπασε σάλος. Οι Πασόκοι ελέγαν ότι η Μαντέλη έπρεπε να ξανακληθεί στην Εξεταστική και στο κυβερνητικό στρατόπεδο είχαν σπάσει τα τηλέφωνα. Τις μεταμεσούχτιες ώρες της Κυριακής, επισκέφτηκε το σπίτι της Μαντέλη στα Ιλίσια ο διευθυντής του πολιτικού γραφείου του τότε υπουργού Αλ. Κοντού, Δημήτρης Ιατρίδης, για να πείσει τη Μαντέλη να στείλει επιστολή που να διαψεύδει τη συνέντευξη της. Είχε μαλισταίσει και ιδιόχειρο σημείωμα με τη διάψευση που πρέπει να γίνει. Τότε έγινε το «ντιλ». Η Μαντέλη έγραψε την επιστολή, αλλά ζήτησε από τον Ιατρίδη να της αφήσει το σημείωμα. Πρέπει να ήταν τόση η απελπισία και η αγωνία του, που όχι μόνο άφρος το ση

Το «νέο» Λύκειο θα είναι το ίδιο αντιδραστικό και καταπιεστικό για τους μαθητές

Σε επικοινωνιακό τύπου παραχνίδια επιδιδέται αυτή την περίοδο ο Σπηλιωτόπουλος, συντηρώντας το θέμα της «αναμόρφωσης» του Λυκείου και του τρόπου εισαγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση καθημερινά στην επικαιρότητα (εκλογές γαρ), έχοντας αμέριστη βοήθεια από τα παπαγαλάκια του αστικού Τύπου και της τηλεόρασης (των Πασόκων συμπεριλαμβανομένων).

Μαθαίνουμε, λοιπόν, ότι ο Μπα-
μπινιώτης, επιτυχημένος επιχειρημα-
τίας (και φέρων και τον βαρύγδου-
πτο τίτλο του πανεπιστημιακού δα-
σκάλου) των Αρσάκειων Σχολείων και
επικεφαλής της επιτροπής για το
«διάλογο» για την Παιδεία, έδωσε στην
αντίστοιχη Πολιτική Επιτροπή (συμ-
μετέχουν: Σπηλιωτόπουλος, ΝΔ, ΠΑ-
ΣΟΚ, ΛΑΟΣ) το πλαίσιο των προτά-
σεων για το Λύκειο. Εδώ μπαίνει η
πληροφόρηση των «κύκλων», σύμ-
φωνα με την οποία το πλαίσιο περι-
λαμβάνει περιορισμό της διδακτέας
ιδιης, αναλυτικά προγράμματα που
να μην είναι τόσο δεσμευτικά για τον
εκπαιδευτικό, απαγκίστρωση από το
ένα βιβλίο, Λύκειο χωρίς κατευθύνσεις
και πεδία και ένα εξεταστικό ευελικτο
που να δίνει τη δυνατότητα στους μα-
θητές να εξεταστούν πολλές φορές
στην Τρίτη Λυκείου (όσοι είχαν κάνει
πολύ θόρυβο με την περιβόλητη ελεύ-
θερη πρόσβαση που δήθεν επιθυμού-
σε διακαώς το υπουργείο Παιδείας και
ο Καραμανλής, τώρα κάνουν τον «κι-
νέζο»). Οι αδαείς μπορεί να εντυπω-
σιάζονται από τέτοιου τύπου εξαγ-
γελίες, οι έχοντες όμως επαφή με την
εκπαιδευτική πραγματικότητα και
γνωρίζοντας την εμπειρία από το
πώς λειτούργησε η «ευελικτη ζώνη»,
τα διάφορα «καινοτόμα προγράμμα-
τα» και η κατάργηση του ενός συγ-
γράμματος (στα Πανεπιστήμια), ανα-
γνωρίζουν σ' αυτές τις αλλοίγες ένα
σχολείο προσανατολισμένο στις απο-
λύτως απαραίτητες γνώσεις και δε-
ξιότητες που απαιτεί η αγορά εργα-
σίας, ένα σχολείο του οποίου θα ιδιω-

τικοποιούνται σημαντικά κομμάτια της λειτουργίας του, αφού η «αναμόρφωση» και ο «εμπλουτισμός» των προγραμμάτων με ζώνες πολιτισμού, πτοικίλων δραστηριοτήτων και τα ρέστα θα γίνεται στο έδαφος της κρατικής οικονομικής ασφυξίας.

Αλλά και ο ίδιος ο Σπηλιωτόπουλος, μιλώντας στους δημοσιογράφους μετά το πέρας της συνεδρίασης της Πολιτικής Επιτροπής για την Παιδεία, έδωσε το ίδιο στίγμα, αν και κάπως πιο γενικόλογο. Ανέφερε ότι το Συμβούλιο Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης (ΣΠΔΕ) έχει εκπονήσει ένα πλαίσιο προτάσεων κυρίως για τον περιορισμό της διδακτέας ύλης, τον εμπλουτισμό της με πνευματικό, κοινωνικό, πολιτιστικό και αθλητικό περιεχόμενο και τον εξορθολογισμό (sic) του συστήματος εισαγωγής στην Ανώτατη Εκπαίδευση.

Εξηγώντας στη συνέχεια σε τι συνίσταται αυτή η περίφημη «αναμόρφωση» των αναλυτικών προγραμμάτων του Λυκείου, ανέφερε ότι αυτά πρέπει να έρθουν «πιο κοντά στις σύγχρονες ανάγκες». Δηλαδή να υποταχθούν πλήρως στις σύγχρονες ανάγκες του κεφαλαίου, διαμορφώνοντας προσωπικότητες υποταγμένες, που θα αποδέχονται την ένταση της εκμετάλλευσης από τους μελλοντικούς τους εργοδότες, θα θεωρούν «φυσική» την εργασιακή ονασφάλεια, την καταστρατήγηση των εργασιακών δικαιωμάτων και την εργασιακή περιπλάνηση και θα κατέχουν τις πολύ συγκεκριμένες δεξιότητες και στοιχειώδεις γνώσεις που απαιτεί η καπιταλιστική αγορά εργασίας.

Ο υπουργός Παιδείας έκοψε χωρίς περιστροφές κάθε «όρεξη» για αύξηση στη της χρηματοδότησης της δημόσιας Παιδείας και των πολυδιοικημένων αλλαγών. Σε ερώτηση δημοσιογράφου αν έχει πάρει το πράσινο φως από την κυβέρνηση για την χρηματοδότηση της προσπάθειας, δήλωσε ότι δεν έχει γίνει ως τώρα καμιά κοστολόγηση και «δε μπορούμε να μιλάμε για πόρους, δε γνωρίζουμε αν θα είναι περισσότεροι και από πού θα εξευρεθούν». Και συνέχισε: «ας είμαστε αισιόδοξοι. Μπορεί να μην απαιτηθούν περισσότεροι πόροι, μπορεί να απαιτηθεί καλύτερη διοχείριση των υφισταμένων». Οι δηλώσεις προσφέρονταν για εγχώρια κατανάλωση, γ' αυτό και ήταν κάπως στρογγυλεμένες, στην πρόσφατη, όμως, Σύνοδο των υπουργών Παιδείας στις Βρυξέλλες, ο Σπηλιωτόπουλος ήταν κατηγορηματικός: «τα περιθώρια χρηματοδότησης είναι πολύ συγκεκριμένα...δεν έχουμε τη δυνατότητα να αυξήσουμε περισσότερο τους πόρους για εκπαίδευση, παιδεία, καινοτομία, έρευνα, τεχνολογία, Ψηφιακή μάθηση...Θα γίνει όταν οι συγκυρίες το επιτρέψουν».

Πρόταση για την «αναμόρφωση» του Λυκείου και το εξεταστικό κατέθεσε στο ΣΠΔΕ και το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο. Σύμφωνα, όμως, και πάλι με τις διαφροές των «κύκλων», η πρόταση αυτή δεν έτυχε ευμενούς αποδοχής από τον Μπαμπινιώτη και την πλειοψηφία των μελών του ΣΠΔΕ. Η πρόταση του ΠΙ είναι ένας αχταρμάτις πασοκικών και φιλελεύθερων απόψεων και στοιχείων από παλαιό-

τερα συστήματα εισαγωγής στην τρι-
τοβάθμια εκπαίδευση (έχει πολλά
στοιχεία από τη «μεταρρύθμιση Αρ-
σένηρ») και του τρόπου δομής του Λυ-
κείου.

Το ΠΙ υπτογραφμίζει την αναγκαιότητα επιβολής της αξιολόγησης του εκπαιδευτικού έργου. Παρόμιστρο αυτής θεωρεί την αξιολόγηση του μαθητή, την οποία προτείνει να είναι συνεχής, αδιάλειπτη, πολυεπίπεδη, εσωτερική και εξωτερική και να αφορά όχι μόνο την επιδόση του σε όλα τα γνωστικά αντικείμενα, αλλά και την εξέλιξη της προσωπικότητάς του [φάραλος (portfolio) μαθητή]. Προτείνει δηλαδή μια ασφυκτική διαδικασία συνέχων αξιολογικών κρίσεων με διάφορους τρόπους (εξετάσεις, εργασίες, τεστ κ.λ.π.) και ένα κανονικότατο φα-κέλωμα των μαθητών, ώστε να δια-

πιστώνεται -όπως εξηγείται στη συνέχεια- αν ο μαθητής έχει αναπτύξει τα χαρακτηριστικά του «ευρωπαίου πολίτη» και αν η στάση ζωής του και οι ενέργειές του συνεισφέρουν στη «διατήρηση της κοινωνικής συνοχής» (της υποταγής δηλαδή στα αφεντικά). Άλλωστε, η προώθηση των κοινών στρατηγικών στην εκπαίδευση, στο πλαίσιο της ΕΕ θεωρείται πρωταρχική δέσμευση και ανάγκη από την ΠΙI.

Ως προς την αναμόρφωση των αναλυτικών προγραμμάτων, προτείνεται να διατηρηθούν απαρέγκλιτα οι συμφωνημένες στην ΕΕ κατευθύνσεις Δηλαδή η επικοινωνία στην ελληνική γλώσσα, η επικοινωνία σε ξένες γλώσσες, βασικές ικανότητες στα μαθηματικά και τις θετικές επιστολές, η ικα-

νότητα χειρισμού των ήλεκτρονικών υπολογιστών και χρήσης του διαδικτύου και η εμπέδωση της «επιχειρηματικότητας» και της αξίας της «διαβίου μάθησης».

Ειδικά για το Λύκειο, το ΠΙ προτείνεται για

-την Α' Λυκείου, μαθήματα Γενικής Παιδείας, υποχρεωτικά για όλους και υποχρεωτικά μαθήματα Επιλογής. Ζώνη πολιτισμού και δραστηριοτή- των.

-τη Β' Λυκείου, Δυο Κύκλους Σπουδών, με μαθήματα Γενικής Παιδείας, κοινά για τους δυο κύκλους και μαθήματα Επιλογής υποχρεωτικά και ελεύθερης επιλογής και απαραίτητο μαϊντανό τις ζώνες πολιτισμού.

-τη Γ' Λυκείου, Τρεις Κύκλους Σπουδών, με μαθήματα Γενικής Παιδείας κοινά και μαθήματα Επιλογής υποχρεωτικά και ελεύθερης επιλογής.

Κοντολογίς, το ΠΙ πρεσβεύει μια επαναφορά, με παραλλαγές των δεσμών ή κατευθύνσεων, δηλαδή την στενή ειδίκευση από τα μαθητικά χρόνια, ώστε οι μαθητές από νωρίς να μαθαίνουν τη «μοίρα» της κοινωνικής τους προέλευσης και να διαχωρίζονται οι «αμνοί» από τα «εριφία».

Το ΠΙ προτείνει επίσης μια παραλλαγή των πανελλήνιων εξετάσεων της περιόδου Αρσένη, του πιο άγριου δηλαδή αποκεφαλισμού των μαθητών-υποψήφιων για τα ΑΕΙ-ΤΕΙ. Εξετάσεις σε όλα τα γνωστικά αντικείμενα σε όλες τις τάξεις του Λυκείου σε εθνικό, περιφερειακό, νομαρχιακό επίπεδο ή επίπεδο σχολικής μονάδας, ώστε να διασφαλιστεί δίθεν η «αντικειμενικότητα».

Συμπέρασμα; Καμιά από αυτές τις περισσούδαστες προτάσεις των «ειδικών» δεν έχει την παραμικρή σχέση με τους πρωγματικούς πόθους της νεολαίας για μόρφωση και ολόπλευρη ανάπτυξη της προσωπικότητάς της.

Γιούλα Γκεσούλη

■ Σύνοδος υπουργών Παιδείας

ΟΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ να κάνουν κουμάντο

Στις 12 Μαΐου πραγματοποιήθηκε στις Βρυξέλλες η 2941η Συνόδος των υπουργών Παιδείας της ΕΕ. Δεν χρειάζεται να έχει κανένις ιδιαίτερες μαντικές ικανότητες για να αντιληφθεί ποιο θα είναι το «στρατηγικό πλαίσιο στον τομέα της εκπαίδευσης και της κατάρτισης για την επόμενη δεκαετία, ως το 2020». Αρκεί να δει το βασικό θέμα της Συνόδου που ήταν, όπως χαρακτηριστικά αναφέρεται στο δελτίο Τύπου του ΥΠΕΠΘ, η «ενίσχυση των συνεργιών μεταξύ ιδρυμάτων εκπαίδευσης και κατάρτισης και κοινωνικών εταίρων, συμπεριλαμβανομένων των εργοδοτών στο πλαίσιο της Δια Βίου Μάθησης».

Πριν λίγο καιρό μόλις, οι υπουργοί 46 ευρωπαϊκών χωρών, που είναι αρμόδιοι για την τριτοβάθμια εκπαίδευση,

συναντήθηκαν για να εκτιμήσουν τα αποτελέσματα της διαδικασίας της Μπολόνια και να καθορίσουν τις νέες προτεραιότητες για την επόμενη δεκαετία (δες προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας). Εκεί αποφάσισαν την ενίσχυση και ένταση όλων των διαδικασιών που θα οδηγήσουν στην πλέιρια σύνδεση των πανεπιστημιακών ίδρυμάτων με τις επιχειρήσεις (νομικό και οικονομικό καθεστώς των χωρών-μελών που να ευνοεί και διευκολύνει τη συνεργασία των ίδρυμάτων με τις επιχειρήσεις, συμμετοχή των επιχειρήσεων στους μηχανισμούς αξιολόγησης, συνεχής παρουσία επιχειρηματιών στις πανεπιστημιούπολεις,

επιχειρήσεις μέτρο για την εξελίξη της σταδιοδρομίας και το ύψος των αποδοχών του διδακτικού προσωπικού των ΑΕΙ, συμμετοχή επιχειρήσεων στην αναμόρφωση των προγραμμάτων σπουδών, νέα συστήματα εσωτερικής «διακυβέρνησης» των Ιδρυμάτων, δηλαδή διοικήσεις-μάνατζερ, χρηματοδότηση από ιδιωτικές πηγές, ενίσχυση της Δια Βίου Μάθησης με διάφορα προγράμματα για όλες τις «προτιμήσεις», τις ανάγκες της αγοράς και τα βαλάντια και στην κατεύθυνση αυτή κατάργηση της «μονοδιάστατης» δομής των Πανεπιστημίων, κ.λ.π.).

ουρητέρα μαρτιών από της πριν συνόδου αποτίμησης των αποτελεσμάτων της Μπολόνια, συνήλθε και η Σύνοδος των ευρωπαίων υπουργών

Παιδείας. Και προφανώς κινήθηκε στο ίδιο πνεύμα. Μιλώντας στη Σύνοδο αυτή ο Σπηλιωτόπουλος τόνισε ότι και στην Ελλάδα καταβάλλονται προσπάθειες για τη «συμμετοχή των νέων στο εργατικό δυναμικό με σύγχρονες και ευελικτές δεξιότητες» (νέων δηλαδή ανταποκρινόμενων στις αδηφάγες ορέξεις του κεφαλαίου), ενώ παίρνονται μέτρα για «την παράταση της εργασιακής ζωής των ηλικιακά μεγαλύτερων» (εννοεί την ψήφιση των αντιασφαλιστικών νόμων).

Ο υπουργός Παιδείας τόνισε την ανάγκη της περαιτέρω υποτογής της εκπαίδευσης στις ανάγκες της αγοράς εργασίας και την ανάγκη πρώθησης της διά βίου μάθησης, δηλαδή την ανάγκη επεξεργασίας του μαθητή, του φοιτητή, του εργαζόμενου,

ώστε να αποδέχεται αδια-
μαρτυρητά την εργασιακή
επισφάλεια, το πέταγμά του
στο καναβάτσο της ανεργίας,
τη συνεχή εναλλαγή διάφο-
ρων μορφών απασχόλησης
στη διάρκεια του εργασιακού
του βίου. Μίλησε δε και για
την ανάγκη προώθησης νέων
μορφών συμπράξεων (ένα
παράδειγμα είναι οι Συμπρά-
ξεις Δημόσιου Ιδιωτικού Το-
μέα στην ανέγερση εκπαι-
δευτηρίων), εννοώντας προ-
φρανώς την αποφασιστική εί-
σοδο των ιδιωτών και των
επιχειρήσεων σε όλες τις δια-
βαθμίσεις και τη λειτουργία
της εκπαίδευσης.

Τέλος, περιέγραψε τις κατευθύνσεις της παρέμβασης στα εκπαιδευτικά πρόγραμμα: Εκπαίδευση του διδακτικού προσωπικού στις νέες τεχνολογίες, την απόκτηση υπολογιστών από τους μα-

ΑΝΤΙΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δυο χιλιάδες και εννέα: father τα μαδες τα νέα;

Ακρως σοβαρή πλακίτσα, στίχοι: Κοκκινοσκουφίτσα.

Διέκοψε τον συρμό των σκέψεών μου που οδεύει σφραγισμένος για το πέρασμα της Κασσάνδρας, αυτή η ξαφνική απεργία των εφημεριδοπωλών που μας έκανε να τρέχουμε για να κυκλοφορήσουμε Παρασκευή. Ευρισκόμενη πλησίον της ολοκληρώσεως του επιτομού έργου «η λήθη, οι λίθοι και οι ηλίθιοι» –που με ταξί των άλλων αναφέρεται σε μια διαλυμένη, άβουλη βουλή που βουλιάζει στη βουλιμία– σκεφτόμουν ότι η προ Αννα κριτική πάει στον Καϊάφα (ποια Ηλεία ρε;) κι από κει εις τόπο χλοερό, εις τόπο αναψύξεως. Παρόλα αυτά όμως, οι θεσμοί (θες μη) πρέπει να στηρίζονται, γιατί αλλιώς φτάνουμε σε δλιθερές διαπιστώσεις, όπως αυτή ενός εκ των τρισχιλίων και πεντήκοντα Πατρινών που κυβέρνησαν τη χώρα από συστάσεως αυτού του νεοελληνικού μορφώματος που αποκαλείται χαρισθύτως και κράτος: «Κακοποίηση της δημοκρατίας» διέγνωσε άλλοτε πρόεδρος της καλύτερης δημοκρατίας που είχαμε ποτέ, κάτι που προφανώς άρχισε να συμβαίνει μετά την αποχώρησή του... Μην ανησυχείτε monsieur, όλα θα φτιάζουν αν και όταν ξυπνήσει ο δήμος και γίνεται δείμος. Προς το παρόν ασχολούμαστε με δηλώσεις, όπως άλλωστε και η ακόλουθη: «Ο ΟΤΕ χειρίστηκε την εξαγορά της "Γερμανός" από την Cosmote» λέει ο her Αλογοσκούφης. Είναι ο μόνος συνδυασμός μεταξύ των τεσσάρων στοιχείων που δεν προκαλεί πρόβλημα. Φαντάζεστε να ήταν «Η Cosmote χειρίστηκε την εξαγορά του Αλογοσκούφη από τον ΟΤΕ» λέει ο Γερμανός; Ή «Η Cosmote χειρίστηκε την εξαγορά του Γερμανού από τον Αλογοσκούφη» λέει ο ΟΤΕ; Μπαχαλώδης κατάσταση και προβλήματα, πολλά προβλήματα στην market δημοκρατία με τις τόσες πρόσφορες προσφέρες.

Το ενδεχόμενο να γίνει ντιμπέιτ προ των ευρωεκλογών (εκλογές που αφορούν τα ευρώ δηλαδή), ανοίγει τον ασκό του Αιόλου για μια σειρά από ακρογνωτικές λειτουργίες και θεμελιώδη συστατικά της καλύτερης δημοκρατίας που είχαμε ποτέ, μιας δημοκρατίας που στηρίζεται στη διαφάνεια, στην απόδοση δικαιούμηνης, στην προστασία και ασφάλεια του πολίτη και... σας παρακαλώ, όχι άλλες μπύρες γι' απόψε γιατί συνομιλώ με κόσμο τώρα. Ευχαριστώ. Λοιπόν, λέγαμε ότι ανοίγει ο ασκός του Εώλου (ναι). Συγκεκριμένα και κατόπιν τούτου, αίτημα για διενέργεια ντιμπέιτ ενώπιοι των εκλογών τους υπέβαλαν ήδη το Σωματείο Καπνοδοχοκαδριστών «Santa Claus», η Ένωση «Διάλυση», ο Ομίλος Κυριών Φίλων των Φιλοπτώχων και ο Σύλλογος Εθελοντών Αρνητικών Πάντων. Τέλος πάντων. Δυστυχώς δεν πρόλαβαν να υποβάλουν αντίστοιχο αίτημα οι υπερκομματικές και ανεξάρτητες φοιτητικές παρατάξεις, γιατί αυτό τον καιρό είναι απασχολημένες με τις εκλογές, τα αποτελέσματα αλλά και την οργάνωση των εκδρομών για Μύκονο, Κούβα, Γένοβα, Μελιγαλά και άλλους τουριστικούς προορισμούς.

Το άλλο το μάδατε; Θα το μάδατε, δεν μπορεί, στην επανάσταση της ενημέρωσης και εξημέρωσης που ζούμε. Κουπόνια για την αγορά φορητών υπολογιστών διανεμηθούν... του χρόνου σους μαδητές της πρώτης γυμνασίου. Πρόκειται για τα παιδιά εκείνων που πρωτάκουσαν αυτή την εξαγελία για χορήγηση υπολογιστών, όταν ήταν μαδητές και είχαν χαρεί τόσο πολύ τότε... Κι όσοι βιαστείτε να κατηγορήσετε το πολιτικό υπηρετικό προσωπικό για καθυστέρηση, μάθετε ότι ο κάθε τρεις και λίγο στα Δωδεκάνησα ευρισκόμενος (ηροεύτε το, αναφωτείτε και ψάχτε τίποτε κι εσείς, δεν διάνομε μασημένες τροφές) υπουργός αντιμετώπισης νόσων και διατήρησης της κατάστασης στα νοσοκομεία κ. Τίποτα (κατά μακαρίτη Βαγγέλα) υποσχέθηκε σύγχρονο ιατρείο στο Αγαθονήσι εντός τριών μηνών! Τελικά, ή οι εκλογές είναι πιο κοντά απ' όσο πιστεύουμε (μες σε δυο μήνες δηλαδή) ή οι επεκτατικές βλέψεις της φίλης και γείτονος δια τελεσφορίσουν εντός του δέρους και δη προ του Αυγούστου που είναι και παχιές οι μύγες (του υπόλοιπο χρόνο είναι παχιά τα λόγια, τον Αύγουστο όχι γιατί απουσιάζουν οι εκφέροντες). Τι χαμπάρια Νταβούτογλου εφέντη;

Εν κατακλείδι, ας μη κριθόμαστε, δεν έχει πάψει ποτέ ν' απασχολεί τις γυναίκες το ζήτημα της φορωλογίας; Τι φοράει αυτή, τι εκείνη... Ατέλειωτες φορωλογικές συζητήσεις, όπως άλλωστε δεν έπαψε ποτέ ν' απασχολεί τους άντρες η πωλητική, δηλαδή πώς και τι να πουλήσουν για να επιβιώσουν. Κάποιοι μάλιστα πωλούν και περιπολούν (με πολιτικά ή με φορεσίες), δύοτε προέχει η ασφάλεια. Τετ ο τέτ ήρθαν για άλλη μια φορά διωκτικές αρχές και τρομοκράτες, χωρίς ωστόσο να διευκρινίζεται ποιοι ήταν οι διώκοντες και ποιοι οι τρομοκράτες (αρκεί που το εννοεί σιγά-σιγά η κενωνία όμως). Είναι και κείνο το κοινό τους «ΕΑ» που μας μπερδεύει...

Κοκκινοσκουφίτσα
kokinoskoufita@eksegersi.gr

ΚΤΑΚΤΟ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟ No 5

■ 53η συνεδρίαση Τετάρτη, 6.5.09

Μόνο για λόγους ιστορικής καταγραφής αναφερόμαστε σ' αυτή τη συνεδρίαση, η οποία κράτησε μόνο μερικά δευτερόλεπτα. Η Ειρ. Αθανασάκη είχε ξεκαθαρίσει ότι δεν θα δεχτεί να την εκπροσωπήσει συνήγορος άλλου κατηγορούμενου, μέχρι να ξεκαθαρίσει το θέμα ο μοναδικός εναπομείνας συνήγορος της Δ. Τσοβόλας, ο οποίος δεν μπορούσε να παρευρίσκεται στη συγκεκριμένη συνεδρίαση. Ο Χρ. Τσιγαρίδας είχε ενημερώσει ότι θα απουσιάσει, επειδή ήταν ομιλητής σε εκδήλωση στη Νομική Θεσσαλονίκης για το «πολιτικό έγκλημα». Κι όμως, η πρόεδρος επέμενε να ορίσει συνεδρίαση. Αφού πρώτα ανάγκασαν τη συνήγορο του Χρ. Τσιγαρίδα, Αλ. Ζορμπαλά, να κατέβει άρον-άρον στον Κορυδαλλό, το δικαστήριο ανέβηκε στην έδρα και η πρόεδρος διέκοψε για την Τετάρτη 13 Μάη, μέρα που μπορούσε να παρευρίσκεται ο Δ. Τσοβόλας.

■ 54η συνεδρίαση Τετάρτη, 13.5.09

Με την έναρξη της συνεδρίασης, ο Δ. Τσοβόλας έθεσε για πολλούς φορά το αίτημα της μεταφοράς της δίκης στο Εφετείο. Για λόγους καθαρά πρακτικούς, επιτέλους. Για να μπορούν οι δικηγόροι να είναι παρόντες, χωρίς να αναγκάζονται να αναβάλλουν υποθέσεις και να χάνουν μια ολόκληρη μέρα απομονωμένοι στον Κορυδαλλό. Ο διοικητής, όπως ανέφερε, είναι συνομάδες δίκες, για τα Ζω-

νιανά και το παραδικαστικό, το οποίο δεν αναβλήθηκε, παρά το σχετικό αίτημα που υποβλήθηκε. Επομένως, έχει δυσκολία να βρίσκεται κάθε μέρα στον Κορυδαλλό, ενώ ον δίκη γινόταν στο Εφετείο θα μπορούσε να ρυθμίσει την παρουσία του. Ο εισαγγελέας δεν πρωτοτόπησε. Επανέλαβε αυτά που έχει πει και τις άλλες φορές που τέθηκε το ίδιο αίτημα: ότι υπάρχουν λόγοι ασφάλειας, διότι πρόκειται για υπόθεση «τρομοκρατίας» (αυτός τουλάχιστον είναι ειλικρινής, δεν επικαλείται... χωραταξικούς λόγους).

Η πρόεδρος είπε ότι το δικαστήριο επιφυλάσσεται να αποφασίσει και η απόφαση ανακοινώθηκε λίγο πριν τη λήξη της συνεδρίασης: «απορρίπτε το αίτημα». Ο Δ. Τσοβόλας δήλωσε ότι δεν είναι διατεθειμένος να καταπατήσει δικαιώματα του κατηγορούμενου, προκειμένου να διευκολύνει το δικαστήριο που επιμένει σε αυτή την απόφαση. Μένει να δούμε τι θα γίνει στις επόμενες συνεδριάσεις, όταν ο Τσοβόλας δεν μπορεί να είναι παρών.

Στη συνεδρίαση εξετάστηκαν μάρτυρες από την υπόθεση της έκρηξης σε αστυνομικό λεωφορείο στον Περισσό, από την οποία τραυματίστηκαν οικτόνοι και σκοτώθηκε ο αιστυνόμος Βέλλιος. Εμφανώς «συναξαρισμένοι» οι μάρτυρες, δεν είχαν μεν να πουν τίποτα για την υπόθεση, δεν είχαν διαβάσει την προκήρυξη, όμως με τη βοήθεια των κατάλληλων ερωτήσεων από τους εισαγγελέας και το συνήγορο πολιτικής αγωγής ήταν σε θέση να δημιουργήσουν κλίμα σε βάρος όλων των κατηγορούμενων και κυρίως κατά του Χρ. Τσιγαρίδα. Αφού δεν βγήκε κάποια προκήρυξη διαφωνούντων του ΕΛΑ μ' αυτή την ενέρ-

γεια ή δεν έγιναν δηλώσεις διαφωνίας ή καταγγελίας (!), σημαίνει ότι όλοι στον ΕΛΑ συμφωνούσαν. Από τη στιγμή που κάποιος αναλαμβάνει την πολιτική ευθύνη για τη συμμετοχή του στον ΕΛΑ, σημαίνει ότι αποδέχεται και στηρίζει όλες τις ενέργειες και έχει ευθύνη γ' αυτές. Αφού η Αστυνομία, με τις έρευνες που έκανε, έστειλε τα συγκεκριμένα πρόσωπα ως κατηγορούμενους, σημαίνει ότι είχε στοιχεία και επομένως υπήρξαν μέλη του ΕΛΑ.

Προς τιμήν του, ήταν ο εφέτης Παπαθεοδώρου που αντιτάχηκε σ' αυτή τη λογική και με εύστοχες ερωτήσεις αποκάλυψε την αυθαίρεσί της και το ότι δεν έχει καμιά σχέση με τους κονόνες του Δικαίου. Σχολιάζοντας η Αλ. Ζορμπαλά θύμισε τον τρόπο με τον οποίο κατασκευάστηκαν ένοχοι από την Αντιτρομοκρατική, με τη βοήθεια των ΜΜΕ, τα οποία σε διατεταγμένη αποστολή προσπαθούσαν κυριολεκτικά να σφραγίσουν στα κεφαλία των ανθρώπων απόφεισι και εικόνες. Τι είμαστε, αστυνομικό κράτος, για να θεωρείται θέσφρατο ό, τι υποδεικνύει η Αστυνομία; αναφωτήθηκε η συνήγορος. Από πότε υπέρτατοι κρίτες, στους οποίους πρέπει να υπακούουν οι πάντες, έγιναν η Αστυνομία και τα ΜΜΕ, κατέληξε.

■ **Κρίστοφερ Ντουράνγκ: Γελώντας Αγρια (θέατρο «Διθύραμβος»)**

Μια σάτιρα γεμάτη οργή

Μακριά από το φωτισμένο θεατρικό κέντρο, έξω από το trendy και το εναλλακτικό θεατρικό «λάϊφ στάλι», που εδώ και χρόνια αλληλουμπληρώνονται αρμονικότατα (με τη βοήθεια των ΜΜΕ και την αρωγή του κράτους), σ' ένα μικρό θέατρο-κόσμημα στο Μαρούσι, «ανακαλύψαμε» μια παράσταση-διαμάντι, την οποία συστήνουμε ανεπιφύλακτα. Πρόκειται για το «Γελώντας άγρια» του σύγχρονου μας αμερικανού συγγραφέα **Κρίστοφερ Ντουράνγκ**, που ανέβηκε στο θέατρο «Διθύραμβος» (Λητούς 6, Μαρούσι, τηλ. 210.61.42.772), σε σκηνοθεσία **Μιχάλη Ζωγραφίδη**.

Ο Ντουράνγκ ανήκει στη γενιά των αμερικανών δραματουργών που, πατώντας στο στέρεο έδαφος της αμερικάνικης ρεαλιστικής παράδοσης, δημιουργούν ένα θέατρο της οργής. Ένα θέατρο που παραμένει σταθερά εκτός των τειχών του κυρίαρχου θεατρικού ρεύματος των ΗΠΑ (κάτι σαν το ανεξάρτητο αμερικανικό σινεμά). Το «Γελώντας άγρια» φαινομενικά είναι μια σάτιρα των σύγχρονων αμερικανικών ηθών. Δεν έχει, όμως, καμιά σχέση με το αμερικανικό μπουλβάρ. Στην πραγματικότητα είναι μια γροθιά στο στομάχι. Μέσω από τον παραληρηματικό λόγο των δύο νευρωσικών ηρώων του, ξανογέται μπροστά στα μάτια του θεατή ένας κόσμος αλλοτριωμένος και αλλοτριωτικός, ένας κόσμος αγριανθρωπικός, ένας κόσμος βαρβαρότητας, που ανα-

ζητά μάταια ισορροπία στα ψυχιατρεία και στους ψυχαναλυτές και στα διάφορα ανορθολογικά ρεύματα που προσφέρουν ή πουλάνε την «εσωτερική γαλήνη».

Χωρίς τη συνήθη δραματουργική μορφή, χρησιμοποιώντας τεράστιους μονολόγους με τρόπο που αποκαλύπτει βαθιά γνώση της σκηνικής τέχνης, ο Ντουράνγκ καταφέρνει να μπάσει το θεατή σ' αυτόν τον εφιαλτικό κόσμο και να μετατρέψει τη σκηνή σ' έναν τεράστιο καθρέφτη, στον οποίο ο θεατής βλέπει τον εαυτό του, το περιβάλλον του, τον κόσμο μας. Παρατηρούσαμε τις αντιδράσεις των θεατών στην παράσταση που παρακολούθησαμε. Στην αρχή είχαμε συνεχείς εκρήξεις γελού. Με την πρόσοδο του έργου το χαμόγελο πάγωσε, το γελοι εξαφανίστηκε ή έγινε νευρικό, πνιγτό. Ο καθρέφτης λειτούργησε. Οι θεατές αντιλήφθηκαν ότι το παραλήρημα των ηρώων

δεν ήταν για γέλια, αλλά ενέχει τη θέση μιας οργισμένης καταγγελίας.

Οι **Χριστίνα Παπαδάκη** και **Δημήτρης Φραγκιγλόου**, που υπογράφουν τη μετάφραση, έκαναν θαυμάσια δουλειά, όχι μόνο μεταφέροντας στα ελληνικά ένα δύστολο (από θεατρική άποψη) κείμενο, αλλά και επικαιροποιώντας το με αναφορές στη σύγχρονη ελληνική και διεθνή πραγματικότητα. Εχουμε την υποψία ότι στην επικαιροποίηση έβαλαν το χέρι τους ο σκηνοθέτης και οι ηθοποιοί, αλλά τα credits είναι τα τελευταία που ενδιαφέρουν. Σημασία έχει η δουλειά που έγινε, η οποία κατάφερε να κάνει εντελώς «δικό μας» ένα έργο γραμμένο προ εικοσαετίας για ένα κοινό αμερικανικό.

Η σκηνοθεσία του **Μιχάλη Ζωγραφίδη** ανέλυσε το έργο ατάκα με ατάκα και μετά το επανασύνθεσε με τρόπο που το έντονο σωματικό παίξιμο

των ηθοποιών να μην είναι ένας εντυπωσιακός φορμαλισμός, αλλά να υπηρετεί το λόγο. Χωρίς αυτή τη διαλεκτική δουλειά της σκηνοθεσίας, νομίζουμε ότι το έργο θα κατατούσε είτε μια ανούσια φάρσα είτε μια βαρετή διάλεξη που θα προκαλούσε συνεχή χασμούρητη.

Ομως, η λεπτοδουλεμένη σκηνοθεσία δεν θα κατάφερνε τίποτα, αν δεν είχε στη διάθεσή της δυο θαυμάσια υποκριτικά «εργαλεία». Η **Εφη Νικωρίτη** και ο **Τάσος Ράπτης** καταθέτουν δυο υποκριτικά ρεσιτάλ, σ' ένα θεατρικά δύσκολο έργο, από το οποίο απουσιάζει η δράση (εμφανίζεται μόνο στο τρίτο μέρος και πάλι όχι με τον κλασικό τρόπο). Οι δυο διαδοχικοί μονόλογοι (γυναίκα – άνδρας) απαιτούν υποκριτικό ταλέντο και πολλή δουλειά για να μπορέσουν να σταθούν σκηνικά. Οι δυο ηθοποιοί το κατάφεραν τελεία. Ούτε ένα λάθος, ούτε μια στιγμή αφηγανίας, ούτε ένα σαρδόμι σε μιάμιση ώρα παράστασης, ούτε ένα λάθος «πέρασμα» στη διαδοχή των συναισθημάτων. Πρόκειται για έναν υποκριτικό άθλο.

Λιτό και λειτουργικότατο το σκηνικό της **Φαίης Μιχαήλ**, ταριαστά με το ύφος του έργου και της παράστασης τα κοστούμια της ίδιας, εύστοχες οι μουσικές επιλογές της Εφης Νικωρίτη, με αδυναμίες ο φωτισμός που επιμελήθηκε στη σκηνοθέτης της παράστασης.

ΔΗΜ.NAT.

Οι Παρασκευές το Μάν είναι Jazz

08/05: **Shadows**
[1959] του Τζον Κασεβέτης

22/05: **Round Midnight**
[1986] του Μπερτράν Ταθερνί

29/05: **Bird**
[1988] του Κάιντ Ιστγουντ

KONTAKI Βιοτελεστικό της Θεατρικής ομάδας Κάτι Μήτρη
Ανθεκτικότητα & Αποτελεσματικότητα
Επαγγελματική στήριξη
christos@kontaki.com

Βιντεοπροβολές και στη Θεσσαλονίκη

Παπεργία στο δόκανο

15/05
Το Αλάτι της Γης
[1974] του Κέρηπη Τζ. Μηλιόπουλο

22/05
Harlan County, USA
[1976] της Κατερίνης Καντί

KONTAKI Βιοτελεστικό της Κάτι Μήτρη
Ανθεκτικότητα & Αποτελεσματικότητα
Επαγγελματική στήριξη
christos@kontaki.com

Πισωδρομικά κοινωνικά προτάγματα

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 7 ται να μετατρέπουμε το «βασιλείο της ελευθερίας» σε πρωτόγονη κοινότητα, στο πλαίσιο της οποίας ο καθένας κατασκευάζει μόνος τα ρούχα του, εποιμάζει μόνος το φαγητό του, καλλιεργεί μόνος τα λαχανικά του, κατασκευάζει μόνος τα έπιπλά του και γενικά καλύπτει

μόνος του όσο γίνεται μεγαλύτερο μέρος των αναγκών διαβίωσής του. Αυτό είναι το όραμά μας για μια ελεύθερη κοινωνία; Η επιστροφή στη φυσική οικονομία;

Η φυσική οικονομία είναι ταυτομένη με τους προ-καπιταλιστικούς τρόπους παραγωγής. Σε σχέση μ' αυτούς

τους τρόπους και τις κοινωνίες που συγκροτούνται στη βάση τους, ο καπιταλισμός υπήρχε μια τεράστια ιστορική πρόοδος, πρώτα και κύρια γιατί έκανε την παραγωγή κοινωνική και από την άλλη γιατί επαναστατικοποίησε τα μέσα παραγωγής, δημιουργώντας τη μεγάλη βιομηχανία και τη διανομή που απορρέει από τις παραγωγικές δυνατότητες της μεγάλης βιομηχανίας. Δεν υπάρχει αφιβολία ότι αυτή η επαναστατικοποίηση της παραγωγής παρήγαγε και στρεβλώσεις, δημιουργήσεις επίπλαστες ανάγκες, κατέστρεψε το περιβάλλον, γέννησε το ατελείωτο διατροφικό σκάνδαλο, επειδή ο καπιταλισμός παρήγαγε με κριτήριο την αποκόμιση του μέγιστου κέρδους και όχι με κριτήριο την ικανοποίηση των πραγματικών ανθρώπινων αναγκών.

Η λύση, όμως, δεν είναι η επιστροφή στη φυσική οικονομία και τις κοινωνίες που συγκροτούνται στη βάση τους, ο καπιταλισμός αλλά να υπηρετεί το λόγο. Χωρίς αυτή τη διαλεκτική δουλειά της σκηνοθεσίας, νομίζουμε ότι το έργο θα κατατούσε είτε μια ανούσια φάρσα είτε μια βαρετή διάλεξη που θα προκαλούσε συνεχή χασμούρητη.

Οι «σοσιαλιστικές νησιδές» μέσα σ' ένα πελογιός καπιταλιστικής παραγωγής και καπανομής δεν είναι παρά μια αντιδραστική ουτοπία, ένας μοντέρνος αναχωρητισμός, που εμποδίζει την αναγκαία επαναστατική συνειδητοποίηση και κίνηση.

Πέτρος Γιώτης

Nancy SiM: vocals Dimitris Faris: tenor sax Dimitris

Giotakis: Guitar Kostas Stamou: Bass Angel D.: Drums

Τους **Wolfy Funk Project** [WFP] τους πρωτακούσαμε στην «Κ» το Μάρτη του 2008 με την αρχική τους σύνθεση (κιθάρα, μπάσο, τύμπανα). Εκτότε η μπάντα διευρύνθηκε (τενόρο σαξόφωνο και φωνητικά) και διεύρυνε τους μουσικούς ορίζοντες και τις αναζητήσεις της. Με τη νέα τους σύνθεση θα έχουμε την ευκαιρία να τους ακουσούμε σ' ένα «επιθετικό» live το επόμενο Σάββατο. Με ελεύθερη είσοδο, όπως πάντα στις εκδηλώσεις της «Κ».

Wolfy Funk Project Live

Σάββατο 23/5, 21:00

Όλα τριγύρω αλλάζουνε κι όλα τα ίδια μένουν...

Πριν λίγες βδομάδες, η ανέγερση του νέου γηπέδου του Παναθηναϊκού βρισκόταν στον αέρα, αφού το αρμόδιο τμήμα του ΣΤΕ είχε ταχθεί υπέρ της προσφυγής των «130». Η διπλή ανάπτυξη (Λεωφόρος και Βοτανικός) και το εμπορικό κέντρο Βωβού έδειχναν ότι θα έμεναν απλά σχέδια επί χάρτου, στο Δήμο Αθηναίων η προβλεψη έδειχνε χαμηλό βαρομετρικό και άπαντες έψφρωναν για την ενολλακτική λύση. Οι πληροφορίες όμως που διαρρέουν στον Τύπο για την απόφαση της Ολομέλειας του ΣΤΕ είναι διαφορετικές και όλα τα δεδομένα δείχνουν ότι αλλάζει άρδην το σκηνικό, τουλάχιστον όσον αφορά την ανέγερση του γηπέδου.

Την περίοδο εκείνη είχαμε γράψει ότι μας κάνει εντύπωση η απόφαση του τμήματος του ΣΤΕ, αφού τα τελευταία χρόνια έχει επικρατήσει η «αναπτυξιακή» λογική. Επιπλέον, είχαμε γράψει ότι η απόφαση του τμήματος ήταν πολύ πιθανό να συνδέσταν με τον πόλεμο επιχειρηματικών συμφερόντων γύρω από την ανέγερση του γηπέδου και ότι η προστασία του περιβάλλοντος και των θεσμών ήταν η πρόφαση για να ανατραπούν τα δεδομένα εκείνης της περιόδου και να μπουν και άλλοι καπιταλιστές στο παιχνίδι (π.χ. Βγενόπουλος). Οι εξελίξεις μάλλον μας δικαιώνουν. Από τα δημοπινάκα στον Τύπο προκύπτει ότι το ΣΤΕ θα ανάψει το πρώσινο φως για την ανέγερση του γηπέδου στο Βοτανικό, αφού θα εγκρίνει το νόμο για τη διπλή ανάπτυξη, ενώ θολό είναι το τοπίο για το εμπορικό κέντρο του Βωβού, αφού κανείς δεν μπορεί να πει με βεβαιότητα αν θα εγκριθεί ή όχι η ανέγερσή του.

Την περασμένη βδομάδα, συνεδρίασε το Δ.Σ. του Δήμου Αθηναίων για το θέμα του γηπέδου του Παναθηναϊκού. Το Δ.Σ. ψήφισε με συντριπτική πλειοψηφία (ενάντια τάχθηκε μόνο η παράταξη του Περισσού) τις εγγυήσεις που υπάρχουν στη σύμβαση ανάμεσα στο Δήμο και τον Παναθηναϊκό, σύμφωνα με το νόμο της διπλής ανάπτυξης, και έδωσε στην πράσινη ΓΠΑΕ τις αναγκαίες δεσμεύσεις για να ξεκινήσουν οι εργασίες στο Βοτανικό. Δύο είναι τα σημεία που αξίζουν το σχολιασμό μας. Το πρώτο είναι ότι ο Τσίπρας ταυτίστηκε πλήρως με την ΓΠΑΕ Παναθηναϊκός και επί της ουσίας εξυπηρετεί τα επιχειρηματι-

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

πράσινους

στο Δ.Σ. Κατηγόρησε τον Κακλαμάνη ότι αν δεν είχε συμφωνήσει να συνδεθεί η κατασκευή του γηπέδου με το εμπορικό κέντρο του Βωβού και το πολυλειτουργικό κέντρο του Δήμου, δεν θα υπήρχαν τα σημεινά προβλήματα, βγήκε λάβρος υπέρ της ανέγερσης του γηπέδου και ζήτησε να αποφασίσει το Δ.Σ. ότι αν το ΣΤΕ ακυρώσει την αποζημίωση με αιδημένο συντελεστή δόμησης στο οικόπεδο ιδιοκτησίας του Βωβού, να δεσμευτεί ο δήμος για το ξεπέρασμα των όποιων νομικών και οικονομικών ζητημάτων, είτε με αγορά είτε με απαλλοτρίωση. Τόνισε μάλιστα ότι: «Άυτοί που μας κατηγορούσαν όλο το προηγούμενο διάστημα ότι στεκόμαστε εμπόδιο στην υλοποίηση του ονείρου των φιλάθλων του ΠΑΟ, είναι αυτοί που σήμερα υιοθετούν και από επίσημα χειλή τις προτάσεις μας».

Οι εξελίξεις δικαιώνουν τον Τσίπρα, που είχε εξαρχήση θέμα δισχωρισμού της ανέγερσης του γηπέδου από το εμπορικό κέντρο του Βωβού. Ο Κακλαμάνης εξοργισμένος (βλέπει να ξάνει το παιχνίδι στο επικοινωνιακό του μέρος) επιτέθηκε με δριμύτητα στον Τσίπρα, κατηγόρωντας τον ότι παίζει το παιχνίδι και ταυτίζεται με τα επιχειρηματικά συμφέροντα του Βγενόπουλου και αιμούνενος «θύμισε» ότι η παράταξη του Τσίπρα είχε καταψηφίσει την αγορά της περιοχής που έχει παραχωρήσει στο Δήμο Αθηναίων. Ο Βγενόπουλος έχει δεσμευτεί δημοσίως ότι θα αγοράσει με δικά του χρήματα την έκταση και θα τη δωρίσει στον Παναθηναϊκό για να γίνει το γηπέδο. Σε μια τέτοια περίπτωση ανατρέπονται τα δεδομένα, αφού θα αποκτήσει λόγο, τόσο για την εταιρία που θα κατασκευάσει το γηπέδο όσο και για το όνομα του γηπέδου. Γι' αυτό και από την πρώτη στιγμή έχει ταχθεί εμμέσως πλήν σαφώς με την άποψη του Τσίπρα, παρά το γεγονός ότι εκκρεμεί εναντίον του πρόεδρου του ΣΥΡΙΖΑ αγωγή του για συκοφαντική δυσφήμιση.

Είναι φανερό ότι αν το ΣΤΕ διασχωρίσει τελικά το γηπέδο από το εμπορικό κέντρο του Βωβού, οι δεσμεύσεις που έχουν αναλάβει Τζίγγερ και Κακλαμάνης δεν θα μπορέσουν να υλοποιηθούν και θα αρχίσει του κουτουρόλη ο γάμος. Στην πιο δύσκολη θέση απ' όλους θα βρεθεί ο Κακλαμάνης. Γι' αυτό άλλωστε βγαίνει τόσο επιθετικά υπέρ του Βωβού και πιέζει πολιτικά, προκειμένου το ΣΤΕ να δεχτεί την αρχική απόφαση. Σύντομα θα ολοκληρωθεί το παζλ και θα έχουμε τα συνο-

κά σχέδια του Βγενόπουλου. Ο εμπινευστής της ιδέας για τον «πολυμετοχικό» Παναθηναϊκό είναι μέχρι στιγμής ο μεγάλος χαμένος από τις εξελί-

ξεις, αφού δεν έχει κανένα όφελος από το συγκεκριμένο έργο. Ο Τζίγγερ ζεκίνησε τις συζητήσεις με τον Δήμο Αθηναίων και, παρά την αντίθετη άποψη των Γιαννακοπούλων, επεβαλε την τελική συμφωνία, ο Ερασιτέχνης θα αποκτήσει γήπεδο για το μπάσκετ και το βόλεϊ, ο δήμος θα φτιάξει αθλητικό κέντρο, οι οπαδοί θα ικανοποιηθούν και ο Βγενόπουλος δεν θα έχει κανένα χειροπιαστό κέρδος. Ακόμη και η πρόταση του να αναλάβει ένα σημαντικό μέρος των εξόδων της ανέγερσης, με αντάλλαγμα να ονομαστεί το γήπεδο «Marfin Arena», δεν έγινε δεκτή, προφανώς γιατί ο Τζίγγερ έχει ήδη κλείσει συμφωνία με άλλο καπιταλιστή. Η μοναδική ελπίδα γι' αυτόν είναι να μην επιτρέψει το ΣΤΕ να χτίσει ο Βωβός εμπορικό κέντρο στην περιοχή και να ξεκινήσουν οι διεργασίες για την αγορά ή την απαλλοτρίωση της έκτασης που έχει παραχωρήσει στο Δήμο Αθηναίων. Ο Βγενόπουλος έχει δεσμευτεί δημοσίως ότι θα αγοράσει με δικά του χρήματα την έκταση και θα τη δωρίσει στον Παναθηναϊκό για να γίνει το γηπέδο. Σε μια τέτοια περίπτωση ανατρέπονται τα δεδομένα, αφού θα αποκτήσει λόγο, τόσο για την εταιρία που θα κατασκευάσει το γηπέδο όσο και για το όνομα του γηπέδου. Γι' αυτό και από την πρώτη στιγμή έχει ταχθεί εμμέσως πλήν σαφώς με την άποψη του Τσίπρα, παρά το γεγονός ότι εκκρεμεί εναντίον του πρόεδρου του ΣΥΡΙΖΑ αγωγή του για συκοφαντική δυσφήμιση.

■ ΦΙΛΙΠ ΓΚΑΡΕΛ Τα σύνορα της αυγής

Σύγχρονη ταινία που φιλοδοξεί να αικολουθήσει τη γαλλική ιμπρεσιονιστική και «νεοκυματική» παράδοση. Αυτό σημαίνει, εκτός των άλλων, αισπρύμαρη, εικαστική απεικόνιση και μίμιμα αποστασιοποιημένη αφήγηση. Η ταινία, με αιφορμή το τραγικό τέλος ενός νεαρού φωτογράφου που προδίδει τον έρωτά του, σχολιάζει τις ψυχολογικές εμφονές του έρωτα και τη συγγένειά του με την ιδέα του θανάτου.

Αν κανές παραβλέψει μια επίπλαστη καλλιτεχνική φόρμα που ντύνει μια απλοϊκή, προβλέψιμη αφήγηση και στοχεύει σ' ένα σινεφιλ, εστέτ κοινό, θα καταλήξει εύκολα στο συμπέρασμα ότι έχουμε να κάνουμε με τη συχνά απαντώμενη, κουραστική γαλλική ελαφρότητα, που αποθεώνει την εικόνα, πειθεί ελάχιστα και μένει στην επιφάνεια των πραγμάτων. Δεν είμαστε αριστούς στην επιφάνεια της φραγμάτων, εδώ υπάρχουν και τα δύο: φετιχισμός της εικόνας από τη μια κι ένα λαϊκό ανάγνωσμα αντί σεναρίου από την άλλη.

Το μόνο καλό στοιχείο αυτής της ταινίας είναι η αποδραματοποιημένη προσέγγιση του θέματος της που αναγκάζει το θεατή να κοιτάξει βαθύτερα στην ψυχοσύνθεση των χαρακτήρων. Γιατί κατά τα άλλα έχει κανείς την εντύπωση ότι παρακολουθεί ένα βιβλίο τεσέπης που νομίζει ότι είναι Γκαΐτε, ένα μελόδραμα που νομίζει ότι είναι τραγωδία ή ένα ελαφρό τραγούδι που νομίζει ότι είναι συμφωνική μουσική. Και το χειρότερο: δεν υπάρχει καν ποίηση...

■ ΚΡΙΣΤΙΝ ΤΖΕΦΣ

Στεγνό καθάρισμα

Δυο αδελφές συστήνουν μια εταιρία καθαρισμού (δύο κλπ.) προκειμένου να λύσουν το οικονομικό τους πρόβλημα, αφού αυτή η δουλειά αμείβεται ικανοποιητικά. Στην προσπάθειά τους αυτή θα γνωρίσουν καλύτερα τους εαυτούς τους αλλά και τον κόσμο που τις περιβάλλει.

Το χιούμορ διαδέχεται το συναίσθημα σε μια ταινία που φιλοδόξησε να είναι αντισυμβατική, το πιο πολύ όμως που κατόρθωσε ήταν να αγγίξει τη δύσκολη καθημερινότητα των κατώτερων τόξεων στην Αμερική – και αυτό από μόνο του είναι ενδιαφέρον – δεν τολμά τελικά να αποδομήσει το αμερικανικό όνειρο. Φλερτάρει με τη ζωτικότητα αυτού του ονείρου και μόνο ο φωτιγένος θεατής αντιλαμβάνεται πόσο θιλιερό είναι. Οι ήρωες είναι πολύ «όμορφοι» για να τασκιστούν και όχι τόσο έξυπνοι ώστε να αντιληφθούν την πραγματικότητα που βιώνουν. Το αποτέλεσμα είναι μια στοργηγυλεύει τις γω-

Σύντ(ρ)ομα δελτία ειδήσεων

KABOOM!

Χριστός ασβέστη

«... δύο θα είναι οι βέβαιοι ηττημένοι από τις εκλογές του Ιουνίου. Η Κεντροαριστερά και η συμμετοχή των πολιτών στη δημοκρατική διαδικασία»
(Γ. Κύρτσος, FREE SUNDAY, 3-5-09)

Και μετά ήρθαν τα μπάνια του λαού

«Και μες από του πούρου τον καπνό/ σαν ποτηράκι ηδύποτου/ του Σεβεριάνιν εξελκόμενο ξεμύτιζε/ κι επιμηκύνονταν το μουλιασμένο πρόσωπο του./ Πώς τολμάτε να λέγεστε ποιητής/ και γκριζωπός να τιπιβίζετε δίκην μυγοχάφτη!/ Σήμερα/ πρέπει/ ν' αποτυπώνεσαι ανοίγοντας στα δύο/ το καύκαλο του κόσμου με τον κρανιοθραύστη!» (Β. Μαγιακόφσκι: «Σύννεφο με παντελόνια»)

◆ «Από μηδενικές μέχρι 4,5% (μ.ο.) οι αυξήσεις σύμφωνα με τα στοιχεία που δόθηκαν στο υπουργείο Ανάπτυξης» (εφημ. «Ένημέρωση» της Π.Ο.Ι.Κ.Γ.Ξ., Απρίλιος 2009). Δηλαδή 4,5% είναι μια αύξηση που το χιλιοτρυπημένο βαλάντιο του εργαζόμενου την αντέχει άνετα... Οσο για τις εργαζόμενες/ους στα φροντιστήρια έξων γλωσσών ξέρετε τι αυξήσεις παίρνουν (με το μ.ο. -μέσο όρο- του ωροκάμπατου να μην υπερβαίνει τα 8 ευρώ....).

◆ Οι μπάτσοι (και όταν είναι) παιδιά εργατών (δεν παύουν να) είναι σκυλιά των καπιταλιστών.

◆ «Η αποκατάσταση της δημοκρατικής τάξης και ομαλότητας γίνεται επιτακτική και όμεση προτεραιότητα για όλους και ειδικά για την Αριστερά. Η πραρίτηση-ανατροπή της Κεντροδεξιάς Κυβέρνησης, ο ορισμός εξολοκλήρου υπηρεσιακής κυβέρνησης και η άμεση διενέργεια εκλογών είναι το ελάχιστο για την αποκατάσταση της δημοκρατικής τάξης και ομαλότητας. Η Αριστερά έχει υποχρέωση να καλέσει και να καλύψει την Προεδρία της Δημοκρατίας για να εξαντλήσει τις θεσμικές της αρμοδιότητες για την διέξοδο αυτή». (Από την πρωτομαγιάτικη προκήρυξη του Εργατικού Αντιμπεριαλιστικού Μετώπου και της νεολαίας του). Το καρούμπαλο του 88-89 εξακολουθεί να τυραννεί...

◆ Αφού, λοιπόν, η συμμετοχή και οι ίδιες οι ευρωεκλογές του

Ιούνη σημαίνουν απλώς «παραγραφή» των αδικημάτων (κολυμβήθρα του Σλιωάνη) γιατί λαμβάνετε μέρος στις εκλογές αυτές;

◆ «Δηλαδή ένα επισήμως επιχρηματέο εισόδημα, το οποίο το 1938-1939 είναι συνολικά τουλάχιστον 29.000-30.000 δρχ. το μήνα. (Υπάρχουν αποκλίσεις μεταξύ των συμβούλων από τη μια εταιρία στην άλλη της τάξης του 1 προς 10). Οι απολαβές ενός συμβούλου στη σειρά αυτή μπορούν να ανέλθουν ως τις 300.000 δρχ. το μήνα... Τέλος, ως μέτρο σύγκρισης δίνονται εδώ μερικά μεγέθη τρεχόντων μέσων μισθών το 1938. Για έναν εργάτη βιομηχανίας, το κατώτερο ημερομίσθιο είναι 24 δρχ. και το ανώτερο 165 δρχ., δηλαδή ένα μηνιαίο εισόδημα που κυμαίνεται μεταξύ 576 δρχ. και 4.000 δρχ.» (Α.Βαζεβάνογλου: «Οι Ελληνες κεφαλαιούχοι 1900-1940», σ. 103).

◆ IMMIGRANT SON G/ Κι όλοι μαζεμένοι/-διοι ανδρειδή/ μαζεύουν προσεχτικά/ ρώγες σταφυλιών/ από το αίμα τους/ φρουσκωμένες/. Αναστενάζουν/ κατάρες και μυστικά/ ο ρόγχος είναι/ θάνατος αναδίης/ τα χέρια χορεύουν/ ρυθμούς πατητικώνους/ ανάσες απλήρωτες/ ξεφεύγουν ολημερίς/ σπρώχνοντας γενναία/ δημόσιες ουλές/ φτύνοντας τα κρινολίνα/ μέσα στις παχιές κοιλιές/. Είναι πάντα στην ώρα τους.

◆ «Το δυστύχημα είναι πως η κυβέρνηση αποδείχτηκε εντελώς ανίκανη σ' όλη τη διάρκεια

της θητείας της. Οποια κι αν είναι η διάδοχος κατάσταση, θα 'ναι καλύτερη. Σε επίπεδο προτάσεων και συμβουλών είμαι διαθέσιμος. Άλλα για ανάληψη οποιουδήποτε πόστου ευθύνης, το έχω ξαναπεί, δεν μου περισσεύει ούτε λεπτό. Δηλαδή, αν περισσέψει ένα λεπτό, εδώ είμαστε (τάδε, μεταξύ άλλων, έφρη Χάνος Πικρούτσικος στην Ελευθεροφυλλάδα της 3ης/5ου/09) Τώρα και στη διαφήμιση της εφημερίδας...

◆ «Ελπιδοφόρες διεργασίες μεταξύ των παλαιοιστικών οργανώσεων» διαβλέπει το ΠΡΙΝ (10-5-09).

◆ «Ο ΣΥΡΙΖΑ παρά τα όποια θετικά βήματα προς την αριστερή προσφαρμογή...» (ΠΡΙΝ, 10-5-09, σ.4). Μετά την «αριστερή στροφή της κοινωνίας» σειρά έχει ο ΣΥΝΙΡΙΖΑΣ.

◆ Ολόκληρο άρθρο για την περίπτωση Ε. Θώδη στο ΠΡΙΝ της περασμένης Κυριακής (και οι θωδικοί ψηφίζουν...). Δίπλα και μεγαλύτερο σε έκταση από το μονόστηλο για την εκδήλωση για το Γ.Ρίτσο.

◆ «Πολιτικά μέσα επίσης πρέπει να χρησιμοποιούνται για την εξουδετέρωση των εσωτερικών αιτίων στις περιφερειακές συγκρούσεις όπου είναι αναμεμεγένα δύο ή περισσότερα έθνη (όπως οι συγκρούσεις Ιράν-Ιράκ και Αράβων-Ισραηλινών). Γενικά προφανώς μπορεί να εξαχθεί το συμπέρασμα ότι στρατιωτικά μέσα δεν πρέπει να χρησιμοποιηθούν ποτέ για την εξουδετέρωση των αιτίων των συγ-

κρούσεων όποιες κι αν είναι αυτές». (Γκ. Πριμακόφ, αναπληρωματικό μέλος της ΚΕ του ΚΚΚΣΕ: «Η πολιτική της ΕΣΣΔ στις περιφερειακές συγκρούσεις», στο περιοδικό «ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΣΚΕΨΗ», τ. 42, Γενάρης-Φλεβάρης 1989, Περισσός ΑΕ). Οταν οι Παλαιοιστίνοι είχαν τέτοιους φίλους τι τους θέλαν τους εχθρούς. (Σημειώνουμε επίσης από το εισαγωγικό της συντακτικής επιτροπής του περιοδικού: «Πολύ περισσότερο: «Πολύ περισσότερο μάλιστα, που η με αξιώσεις μελέτη του μπορεί να γίνει συμβάρων θεωρητικών και πολιτικών συμπερασμάτων. Άλλωστε ένας τέτοιος διάλογος τροφοδοτείται από τον γόνιμο προβληματισμό, που πρωθείται περιεστροφικών». Το μεγαλείο της «ειρηνικής συνύπαρξης», την οποία απαρέγκλιτα ακολουθεί από τότε ο Περισσός/ οποιασδήποτε μορφής.

◆ Διακήρυξη προευρωεκλογική αποκλειστικά «πρώην» είδαμε στην εφημερίδα της ΚΟΕ (3-4-09). Λεπτομέρεια: σε μία (τουλάχιστον) περίπτωση η «πρώην» έπαιψε να έχει σχέση με την οργάνωση που αναφέρεται πριν το 1981(!). Επίσης αναφέρονται ως «πρώην» μέλη του ΚΚ εσωτ(!!) και του Ρήγα Φεραίου(!!) Λαθροχειρία πρώτου μεγέθους.

◆ Πανηγυρισμούς για «νίκη των εργαζόμενων» στο Δήμο Νίκαιας ειδόμενε στο Ριζοσπάστη (17-4-09). Μόνο που δεν αναφέρεται κάποια κινητοποίηση τους... (DEUS EX MACHINA, να υποθέσουμε;). Βασιλής

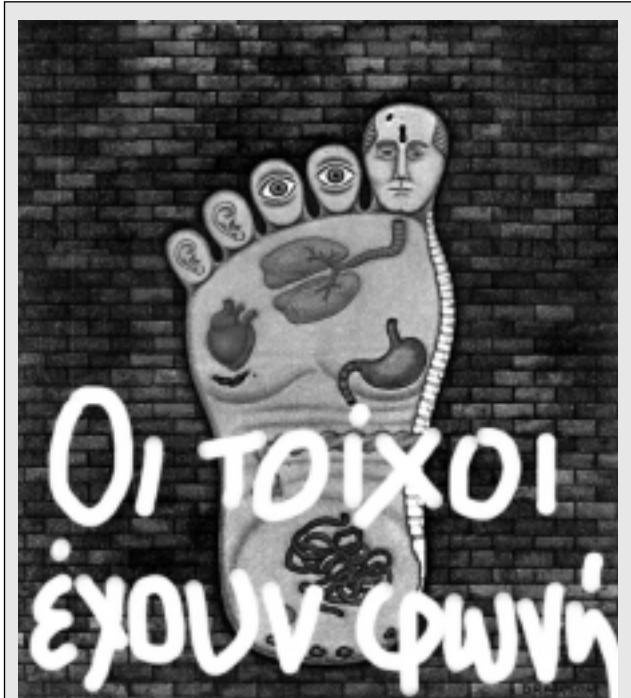
νίες, δεν θέλει να χαλάσει τη ζωχαρένια των θεατών, δεν είναι διατεθειμένη να φτάσει ως το κόκαλο και δεν θέλει να δει την αλήθεια. Κρίμα...

■ PON ΧΑΟΥΑΡΝΤ

Illuminati: Οι πεφωτισμένοι

Aλλοι λένε ότι αυτή τανία είναι χειρότερη από την προηγούμενή της, δηλαδή τον «Κώδικα Ντα Βίντσι», που επίσης ήταν μάυρα χάλια και του οποίου αποτελεί συνέχεια, και άλλοι λένε ότι είναι καλύτερη. Εμείς τώρα τι να σας πούμε; Τί ποτα φυσικά! Είναι γνωστό ότι η στήλη φυλάγεται από το να βλέπει απούθμενες βλακείες!

Ελένη Σταματίου

◆ Απειθαρχία στην ΕΕ – με το ΚΚΕ στην αντεπίθεση (ΚΝΕ)

Σοφόν το σαφές. Πάνε εκείνα τα παλιά «έξω από την ΕΟΚ των μονοπωλών». Διότι διώχνουν ψήφους. Και ο Περισσός θέλει να τον ψηφίσουν –όπως δεν κουράζεται να φωνάζει η Αλέκα– και εκείνοι που διαφωνούν με τη θέση του έναντι της ΕΕ. Ενώ η απειθαρχία, όπως και να το κάνουμε, είναι trendy, είναι και soft. Θυμίζει ΣΥΡΙΖΑ, θυμίζει «λαϊκά των κινημάτων», είναι νεολαίστικο, είναι ασαφέστατο (ό, τι πρέπει για εικονές) μπορεί να διεμβολίσει από τα δεξιά το εκλογικό ακροαστήριο του ΣΥΡΙΖΑ. Αυτός είναι ο στόχος, αυτόν υπηρετούν τα συνθήματα.

◆ Τα όνειρά μας δεν είναι λευκά, οι αγώνες μας δεν είναι άκυροι – Να ρίξουμε μαύρο στο εκλογικό πανηγύρι ΔΑΠΠΑΣΠ, στην υποτοπογή αδράνεια της ΠΚΣ και της ΑΡΕΝ. Να στελουμε μήνυμα άγχους στα κομματικά τους επιτελεία. Οι ανάγκες μας δεν εκπροσωπούνται, διεκδικούνται συλλογικά αμεσοδημοκρατικά. Να χρωματίσουμε τους αγώνες μας με τις νίκες του μελλοντού (Ενωπική πρωτοβουλία ΣΑΦ ΚΑΡΦΙ - ΕΑΑΚ - Φιλοσοφική Αθήνας)

Τεράστιο το περιεχόμενο της αφίσας, αλλά είπομε να μην το κόψουμε, για να μη μας κατηγορήσει κανείς για επιλεκτικότητα. Εν αρχή έχουμε τον πόλεμο κατά του λευκού και του άκυρου. Με λογοτεχνικότατο και επικοινωνιακότατο τρόπο (θα τον ζήλευε και ο Λούλης, για να μην πούμε ο Λαλιώτης). Υστερα –σε δεύτερη μοίρα– έρχεται η πολεμική στις παρατάξεις των αστικών κομμάτων. Και στο τέλος μπαίνει η... άρνηση της άρνησης. «Οι ανάγκες μας δεν εκπροσωπούνται, διεκδικούνται συλλογικά αμεσοδημοκρατικά». Μα όταν μιλάμε για εικονές ΔΣ μιλάμε για εκπροσώπηση. Δεν μιλάμε για συλλογικές, αμεσοδημοκρατικές διαδικασίες. Αυτές είναι αλλού, στις συνελεύσεις, έξω από τα ΔΣ. Κι όπως καλά ξέρουν οι φίλοι των ΕΑΑΚ της Φιλοσο

**Κάνε δική σου
υπόθεση την
οικονομική
ενίσχυση της
«Κόντρας»**

Αριθμός λογαριασμού Εθνικής 100-87804638

■ MAT και νεοναζί

Χέρι-χέρι κατά των μεταναστών

Αυτό που συνέβη αργά το Απόγευμα του περασμένου Σαββάτου στην Αθήνα δεν έχει προηγούμενο. Είναι η δεύτερη φορά (η πρώτη ήταν στις 2.2.2008, όταν Χρυσαυγίτες, στηριζόμενοι επιχειρησιακά από διμοιρίες των MAT, επιτέθηκαν και μαχαίρωσαν αντιφασίστες διαδηλωτές) που MAT και νεοναζί συνεργάζονται ως ενιαίο σώμα καταστολής και η πρώτη που αυτό το ενιαίο σώμα οργανώνει εκκαθαριστική επιχείρηση κατά μεταναστών στο κέντρο της πρωτεύουσας. Η εξέλιξη αυτή δεν είναι τυχαία. Συνδέεται άμεσα πρώτο με τη γενικότερη αναβάθμιση και ένταση της κρατικής καταστολής (μετά το Δεκέμβρη και καθώς η κρίση γεννά την απειλή κοινωνικών εκρήξεων) και δεύτερο με την απόφαση για καθάρισμα του κέντρου από μετανάστες και πρόσφυγες και συγκέντρωσή τους σε στρατόπεδα συγκέντρωσης.

Επειδή τα κυρίαρχα ΜΜΕ έδωσαν και πάλι μια φεύγικη εικόνα των γεγονότων, πρέπει να κάνουμε μια σύντομη περιγραφή τους. Εδώ και καρό, ο Δήμος Αθηνών, διάφοροι επιχειρηματίες του κέντρου και το συγκρότημα Αλαφούζου έχουν στήσει μια προπαγανδιστική εκστρατεία για τη «βρόμα» και την «εγκληματικότητα» που επικρατούν στο κέντρο της Αθήνας με φορείς τους μετανάστες. Το τελευταίο διάστημα γίνονται συνεχείς επιχειρήσεις «σκούπα» από μπάτσους και δημοτόμπατσους, με σκοπό να σπρώξουν τους μετανάστες μακριά από το κέντρο. Μέσα σ' αυτό το κλίμα και μετά την πρόβα τζενερόλε στον Άγιο Παντελεήμονα, η νεοναζιστική «Χρυσή Αυγή» αποφάσισε να επιχειρήσει κάτι θεαμα-

τικό στο κέντρο: να χτυπήσει και να εκκενώσει το κτίριο του παλιού Εφετείου στη Σωκράτους, στο οποίο κατοικούν –σε άθλιες συνθήκες– πάνω από 600 μετανάστες. Στόχος πλήρως εναρμονισμένος με τις επιδιώξεις της Αστυνομίας, η οποία είχε ήδη στείλει τελεσίγραφο στους μετανάστες να εκκενώσουν το κτίριο.

Καλυμμένοι πίσω από την

ταμπέλα «Κίνηση Πολιτών», οι νεοναζί γνώρισαν άρθρον προβολή από τα ΜΜΕ, που δεν είδαν τίποτα το ρατσιστικό στη συγκέντρωσή τους. Το απόγευμα του Σαββάτου, μαζεύτηκαν καμιά διακοσμητικά άτομα, δύο Χρυσαυγίτες και ρατσιστές χούλιγκαν που έχουν στρατολογήσει με τη συστηματική δουλειά τους στα γήπεδα. Δίπλα τους τα MAT,

τους προστάτευαν από τις τρεις αντιρατσιστικές συγκεντρώσεις. Αφού έπαιξαν ρατσιστικά εμβαθήρια και χτύπησαν κάποιους διερχόμενους μετανάστες, ξεκίνησαν πορεία προς τη Σωκράτους, πάντα με τη συνοδεία των MAT. Οταν έφτασαν έξω από το παλιό Εφετείο, άρχισαν να πετούν πέτρες και χειροβομβίδες κρότου-λάμψης προς τους μετανάστες που ήταν οχυρωμένοι και δεν κάθησαν με σταυρωμένα χέρια, αλλά ανταπόντησαν με καταγγέλματα από πέτρες. Ταυτόχρονα, τα MAT επιτέθηκαν στην αντιρατσιστική συγκέντρωση στη Μενάδρου (πίσω πόρτα Εφετείου), στρώχνοντας τους συγκέντρωμένους μακριά, για ν' ανοίξουν δρόμο στους νεοναζί. Μόνο χάρη στη σθεναρή αντίσταση των μεταναστών και ορισμένων αντιρατσιστών που πρόλαβαν να μπουν στο κτίριο κατορθώθηκε να απωθήθουν οι νεοναζιστικές ορδές. Η κοινή επιχείρηση δεν πέτυχε.

Πρωταθλήτρια στην απόρριψη των αιτήσεων για χορήγηση ασύλου είναι η Ελλάδα μεταξύ των 27 χωρών της ΕΕ, σύμφωνα με τα στοιχεία της Eurostat.

Σύμφωνα με την επίσημη ευρωπαϊκή στατιστική, το 2008 έγιναν δεκτές από τις ελληνικές Αρχές μόνο 380 αιτήσεις για χορήγηση πολιτικού ασύλου, σε σύνολο 29.460 αιτήσεων που υποβλήθηκαν! Δηλαδή, έγινε δεκτό μόλις το 1,29%.

Η στατιστική αυτή, που δεν επιδέχεται αμφισβήτηση, τα λέει όλα. Το ελληνικό κράτος λειτουργεί σαν συνοριοφύλακας της ΕΕ. Κι επειδή το φαινόμενο της μετανάστευσης δεν μπορεί να σταματήσει όσο στην Ανατολή «βασιλεύουν» η εξαθλίωση, η πείνα, ο πόλεμος και τα δικτατορικά καθεστώτα, το ελληνικό κράτος επίσημα «ζευγαρώνει» την καταστολή με τον κοινωνικό ρατσισμό και δεν διστάζει να χρησιμοποιήσει ακόμα και τις νεοναζιστικές συμμορίες για να σπείρει τον τρόμο σε μετανάστες και αντιρατσιστές.

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: Αγρούπολες 65-τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΜΕΝΕΑΛΟΥ 1 και Εργατική, ΤΗΛ-FAX 221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: ΠΕΤΡΟΣ ΠΙΩΤΗΣ

Εκτύπωση: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: Αρ. Ανησ 24 - Αιγαλεο

**Κίρυκες
δουλείας**

Στο ρεπορτάζ για τη συνέντευξη Τύπου της Αλ. Παπαρήγα για την παρουσίαση της «Κοινής διακήρυξης Κομμουνιστικών-Εργατικών Κομμάτων χωρών της ΕΕ» ο «Ριζοσπάστης» επέλεξε να βάλει ως τίτλο τη φράση «η αποχή είναι πυροβολισμός στον αέρα». Η πλάκα είναι πως την ίδια μέρα μιλούσε ο Αλ. Τσίπρας στον Πειραιά και εκστράτευσε και αυτός κατά της αποχής. Πρέπει δε να θυμίσουμε πως το Ευρωκοινοβούλιο έχει χρηματοδοτήσει μια τεράστια καμπάνια (εφημερίδες, τηλεόραση, ραδιόφωνο, νεανικές ιστοσελίδες στο διαδίκτυο) κατά της αποχής. Επίσης, ότι ο περιβότος Ζόζε Μανουέλ Μπαρόζο μιλά συνεχώς κατά της αποχής στις τελευταίες δημόσιες εμφανίσεις του.

Παρά ταύτα, παρά την ταύτιση των πιο ετερόκλητων ευρωενωσίτικων δυνάμεων στον αγώνα κατά της αποχής, η κ. Παπαρήγα επιμένει να λέει ότι «η αποχή λειτουργεί υπέρ της κυρίαρχης πολιτικής» και να αναρωτιέται κουτοπόνηρα: «Δηλαδή θα κοκκίνιζαν τα μούτρα του Μπαρόζο και της Κομισιόν από την αποχή;».

Θα μπορούσαμε κι εμείς, ακολουθώντας αυτή την κουτοπόνηρη, σοφιστική λογική να ρωτήσουμε: Δηλαδή θα κοκκίνιζαν τα μούτρα του Μπαρόζο και της Κομισιόν αν ο Περισσός εξέλεγε έναν ευρωβουλευτή επιπλέον και μερικούς ακόμα οι ανά την Ευρώπη σύμμαχοι του; Είδαμε μήπως τίποτα κινήσεις από τις χώρες-μέλη όταν αυξάνονται τα εθνικά ποσοστά των οπορτουνιστικών κομμάτων ή από την Κομισιόν όταν αυξάνονται τα ευρωποσοστά τους; Θεωρούν οι κυρίαρχες δυνάμεις ταξικό τους αντίπαλο αυτά τα κόμματα; Πρόσφατος είναι ο Δεκέμβρης της νεανικής εξέγερσης, όταν οι πιο συντροπικές συστηματικές δυνάμεις έψαλλαν καθημερινά ύμνους στον Περισσό για την «υπεύθυνη» στάση του. Άλλο, λοιπόν, τα παραμύθια.

Εμείς ποτέ δεν υποστηρίζαμε ότι η αποχή εκφράζει σε όλο τον όγκο της επαναστατική-αντικαπιταλιστική στάση. Ακόμα, όμως, και όταν συνοδεύεται από παραίτηση, εκφράζει απδία, αποτελεί μια πρωτόλεια αποστροφή προς το πολιτικό σύστημα και το στημένο παιχνίδι του. Μέσα στον όγκο της αποχής, όμως, υπάρχει και συνειδητή-ενεργυπτική απόρριψη του στημένου κοινοβουλευτικού παιχνιδιού, η οποία είναι απείρως πιο σημαντική από μια «ψώφια» ψήφο στα κόμματα της κοινωνικής δημαγωγίας τύπου Περισσού. Η Παπαρήγα και τα άλλα στελέχη του Περισσού δεν κοκκίνιζουν από ντροπή όταν ζητούν να τους ψηφίσουν ακόμα και όσοι διαφωνούν μαζί τους, επικαλούμενοι ως πλεονέκτημα τη σταθερότητα και τη συνέπειά τους. Θεωρούν, όμως, πως πρέπει να κοκκίνισουμε όσοι καλούμε σε αποχή με σαφή αντικαπιταλιστικό-αντικοινοβουλευτικό προσανατολισμό.

Αυτό που κάνουν λέγεται ψηφοθηρία. Ζητούν ψήφο για να εκφράσουν αυτοί τον ψηφοφόρο. Δεν τους νοιάζει αν ο ψηφοφόρος μετά την ψήφο ξαναράξει στον καναπέ του. Ξέρουν πολύ καλά, ότι ειδικά στις ευρωεκλογές η ψήφος είναι εντελώς εικονική. Επιζητούν, όμως, τη δική τους κομματική ενίσχυση, για να μπορούν να παίζουν με καλύτερους όρους στο αστικό πολιτικό παιχνίδι. Αναλαμβάνουν αυτοί εκστρατεία κατά της αποχής (μαζί με το Ευρωκοινοβούλιο και την Κομισιόν), γιατί γνωρίζουν ότι οι αριστεροί άνθρωποι έχουν την τάση να γυρίσουν την πλάτη ειδικά σ' αυτές τις ευρωεκλογές. Θεωρούν ότι ένα σημαντικό κομμάτι της αποχής είναι εν δυνάμει δικές τους ψήφοι.

Μ' άλλα λόγια, ο μόνος λόγος για τον οποίο εκστρατεύουν συλλίβδην κατά της αποχής, άρα και της συνειδητής αποχής, είναι ότι αυτή έρχεται σε ρίξη και με τη δική τους ιδιαίτερη κομματική στρατηγική, μια στρατηγική μεσολάβησης και ανάθεσης.

Π.Γ.

